

vibes fluios ac montes p̄ quos tūsi
erit nouat: suū dēmāns iter. tuū
tibi p̄mūciat: ita ut eadē loca reo
gitas cūdo: que ille p̄fūnt vēmē
do. In hac silē mā descensione
ḡdus ascensōes fecisse repies:
quos ascendendo melius tu i cōde
tuo q̄ in mō codice leges.

Epliuit liber beati bernardi abbis
De duodecim ḡdibz hūlitatis

Omnio abbati colū
bens: fr̄ bernardus abbas dñs de clara valle
ualere in dñs semp.
Escriptū meū ad
ep̄lās duor̄ cartulōnū quo cūda
monachorū. uobis p̄mū ut p̄mī
serā destinaē curau. Ubz ali
id quoḡ ip̄letū est qd̄ iussiōs.
Nam cu brevū resēbe decūssam.
et ep̄lās ep̄lām tantū reddē uelle
rep̄issē: hocatu uero in libri ut
cerintis longitudine p̄trūsalū:
ut et ip̄luebz pluēs possit edifi-
cāi. Qd̄ op̄nis cu a uobi p̄lectū
fuit? tūc nō ipsi ad quos fāmē.
sed eorū p̄is reddat abbat: & sic
dēmū ad ip̄os si uisseit abbas
p̄ueniat. Monachū quippe sūt:
et ex lege sue regule. sine mitu
abbis sicut dāc: ita et actiūe datas
phibent ep̄lās. Nam et ob hoc
marie dñi sīc stat̄. mltū licet
rogatus ab eis rūndē tractau: qd̄
ut nō uidebat ignorante abbat:.
illas ep̄lās sc̄bē et mitte p̄sūp-
fissent. Ad falso id sufficiōtū sūt:
uti postmodū liquido compari.
Ego cepto op̄i qd̄ quidē legentibz
appāebit. ep̄lē nōmē m̄dideram?
sed qm̄ p̄ noī modū uero obuiate
mandato nō suau: ut p̄miseram:
liber si iudicatis nō ep̄la senseat.
Et quia m̄t mltas questiones q̄
ibi a me soluit: id p̄cipue sub-
tilius utiusq̄ p̄tractat: que
nā licet p̄cepta. & p̄ quos et

Incipit plogus in libr sequētē

quatinus dispensari? Detur ei titulus
de precepto et dispensatione: nisi uobis
aliquid forte congruentia videatur.
**Incipit liber de precepto et
dispensatione secundum binardum**

Sed uia mente uia tacebo:
Sed uia fronte tamen loquar: Ceteris epulis
et nuncis cogitis me: aut ipsa pax
ipsius: aut officium remuere cunctis.
Et ego malens sine illa quod iustificat:
q; absq; illa que edificat inueni;
iustus tandem periculis uestris du-
ris inicio nodis uingues tene-
tos: ut uereor ego non aliud
q; terendos. Sed hoc ita sibi.
Nam mea me ut scibitis et fi-
scibitis: tu absentis scripta q; uba
punitis arguit excusantem. Eis
enim ista relinquit nichil ul de i-
possibilitate causandi locis: si
sertim apud uos. qui ex ore et
corde meo factis cunctis tenet uos
creditis. q; tu in libris possim.
Fidei punde recte non meo fidens
ingremo. ab his ingredior q; sti-
omini: nestiens deo sit q; emersus.
Prosto cunctas erit: ultima ita
et cunctas. Si quoniam excusat
effici dectus potius ingremi:
voluntate cte non culpabitis. Tep-
tubo at easde si poteris q; sti-
culas. sub epila cunctas biuitate
redigere: et si non epila bii. **N**arrum

si quidem non est. si fuero ego lon-
gior i exponendo: cu uos tantum
eas ponendo duas et ipsas satis
logias epulas terueritis.

Prima igit; questio circa
regulam nostram uersat: de
qua misi filios: et relique
omnis aut pene omnis exiuit. Due-
ritis neque regulas illa i studiis.
quoniam et quatinus sit pensanda
prosperentibus eis. Utrum videlicet
cuncta q; coheret putanda sit esse
procepta. consequent et dampno sa-
tisgradienti? an consilia tm uel
monita. et ob hoc nullius aut
non magnum sit pondere. ipso ex
fessio. nullius aut non gaudiu[m] culpe
ipso exaudiat: an cte qdā sit
deputanda sperans. qdā p[ro] filiis
reputanda: quo p[ro] tim ealiceat.
ptim non liceat omni p[ro]tergredi.
Et si hoc ultimum det distingui
ame. tunc demum c[on]tos ar[gu]mentorum
ptis limites flagitatis: ne au-
toctote p[ro] uicias sui sensu opinies.
licencia vagandi det occasio: sic
liquide culicē. et canela glutine
contingat: si nesciat q[ua]ntū cure
ope sue q[ua]ntū debet obsumatis.
Hic e q[ua]ntū r[ec]olo totus recte illis
pticis sensu: et si non uba. Qd
at subuigilis. et p[ro]ptis iquirere
de obia. q[ua]ntū p[ro]digibus distinguat.
q[ua]ntū claudat immitibus: ad eandem
ptim arbitror diuisione: q[ua]ntu[m]
decretis regulibus p[ro]ptina habet?
et puto cu ad illa satis responsū

fuit de ista iam supererat quod
ambigatur.

Taqz ut sentio ego. i gula sancti
benedicti omni hoi ppoit: ipso
nisi. **D**eest si deuote suscepit et
tenet: no tñ sin o suspicere obest.
Ed' at uoluntate est suscipiens.
no i pitate apponetis: uoluntum
merito dixerit no necessarii. At tu
hoc qm qd dico uoluntum. si qd
ex appa uoluntate semel admisit:
et amissit demeps tenet: pfecto
necessarium que sibi contigit: necia
liberit habet dimitte. qd an tñ no
suscipe liberum habuit. Id o qd
ex uoluntate suscepit. ex nütate
tenebit: quia omni necessere est
en reddere uota sua. q distinx
erit labia sua: et ex ore suo aut
redempcio iu aut iustificai.
Ceterum felix ut quidam sanctos
aut necessitas: q melius cogit.

Omnia pnde sa bndicti
instituta. exceptis sane
non nullis de spualibz. ubi cu.
mitate. humiliata. mansuetudine:
q no tam ipm ostant i statuisse
q dñ. et ob hoc premis no esse
mutanda: de cetero reliquum
sa. no pfitentibz qd i monte tm
seu filia censenda sunt. nec q
uant no obsuata: cu tñ pfiten
tibus i pcepta. puidicantibz in
cunia fiant. sive ut uera uobis
redda: illis uoluntua ul' facticia.
istis necessaria. et tamq natuaria.

non in certo reputant? Ita sane ne
cessaria dixerit: ut ex eis et minime minime
pudicet nec sensim tonabilibus op
dispensacōibz. **S**i no oibz i huic
moi credita est dispensatio: nisi
hinc dūtaret q cu aplis dice pnt.
Dic nos existinet ho ut in sc̄tos
xpi: et dispensatores in sc̄to dī
Nouit ac fideliſ ſuus et prudens.
que coſtituit dñs ſup familiā ſuā.
ibi tm uirpa de dispensacionē et
vn bona poffit habere et copia
tione. **H**oc q prie querit mi dispensa
tores: ut fideliſ qd iuemat?
Et eadē foetasse fidelitas a sub
ditis nichil omnia erigit i obrep
ando: que a ppoit i dispensado.
Constat ergit ex hinc q dñi ſunt.
viam illa diuisionē integrā ee
ac sufficiēt: ſimō pſone diſtri
giante et tpa: dñ ſubditis qdē
ſit oibz i gula ſis institutio. qntū
dūtaret ad corporales obſuācias
p̄met: an pſeffionē uoluntua.
poſt pſeffionē necessaria: platis
uo pti uoluntua. ut q uenta
ab hoic: pti necessaria. ut que
fuerit dñmto i ſituta. **O**nā ob
rem ſectassis cu potissimum. co
gruaq lucidentia magi eadē
diuilio appaebit: ſi eiq mēber
qd dñm est necessarii. rurſū i
ta h ſub diuidat: ſtabile. uiu
labile: i comutable. **F**riſdē ſu
bile dixerim: qd ita ē necessarii.
ut no cuiuslibz hominū mutare illud

phas sit. nisi solis dispensatori
bus missio dei. id est propoitis:
ut libi gratia. regule sedis. Basi-
lii. Augustini. Benedicti. nec no-
et autentici canones: et si qua
sunt alii ecclesiastica iustitia dig-
ne autoritatis. Que quoniam a suis
tradita sunt. sicut stabilitate pseu-
dantur: nec omnino cuiuslibet subiectorum ea
aliquomodo maricare a mutare
concedit. Quem ab his
constituitur: etiam propositis loco per
officium. illis canonica electione succi-
dentes. liceat inde in moribus pro
causis. locis. personis. et tamen dis-
pensantur. Obi sane quod legit
attendant cause: me non dicere ea
posse. ut ab ipsis leviter pueritate
mutari. Ex ratione fideliter dispen-
sari. Id est hoc ipsam mutationem.
tum et a tribus iuste punitur quoniam non
naturaliter. nec pro se bona sit. Por-
to iusta atque iustitia fuerit. non quod
aliter vivere non licet: sed punita ma-
gis expedietur: nec plane ad aliud.
quod ad lucrum vel custodiā cunctatis.
Dicitur ergo cunctati militari. omni
imobilitate fixa sunt: mutantur ne ab
ipsius quod est propoitis sine offensa puni-
tur. Et si econtra. contra fortis aliqui
cunctati iusta fuerint: hinc dicitur
quod hoc posse videatur datum est. et pro-
videtur editum est: nonne iustissimum
est ligare. ut quod cunctate iusta fu-
erint. pro cunctate quis ubi expedie-
re debet. vel omnitem: vel remittatur.

sancita

ul' in aliud foeto comodus de-
mutentur: sicut in regione inquit
cum dubio foet: si statuta per sola
cunctate. conit cunctate tenentur. Venet
ergo fixa firmata per immobilitatem et
apud platos. quod ex stabili necessario
sunt: sed quanto cunctate desinunt.
Nunquam at hoc ergo vel sola sentio:
ul' p'm q'dico. In non et pro Gelasius
hoc quoniam sensit. Aut siq' de. Obi
natura non est: ita immutabilia mane-
ant se per se in decreta. Leo quoq'
de. Obi inquit necessitas non est in illo
modo violenter se per se mutata. Et
infert. Obi genitatis sunt: ad uti-
litate esse. qui p'nta habet. ea dis-
penset. Ex naturitate enim fit muta-
tio legis.

Decessauit deinde quod uolabi-
le reuictu: illud intelligo
quod non ab homine traditum sed
dimisus p'milgacu. non a deo quod
didit mutantur omni non patitur: ut
exempli causa. non occides. non metha-
beis. non furtu facies: et reliqua
illigabiles leges. Que et similia
prosus humani dispensatione ad-
mittuntur: nec cuiuslibet homini ex his
aliisque aliquomodo solue a lege. aut
licebit: deo tamen hoc quod uoluntur quoniam
volunt soluerit: siue quoniam p'nta
mille formata iustitia. siue cum
ab ebreis egypciis spoliata p'ce-
pit. Quo utique alter quoniam non que
furti facias. alter quoniam nisi flagiti
spuritudo reputaretur: si non excusat.

Vtriusq; fcn. autōitas ī pāntis. Sa-
ne ubi sile alioq; aliquā ascis hoib;
fuisse legit̄ usurpatū. sēptuā nō
indicante qđ dī ita p̄cepit. aut
eos peccasse fatendū est sic hoib;
aut tē sicut ap̄phus familiāe dei
cōsilii accepisse. Dñ et vni ex̄
pono. qđ occurrit de sampsonē.
qui scipm̄ una cū hostib; offens
misericordia. Ed utiq; fcn si defen-
dit nō fuisse p̄t̄? p̄uatu habu-
isse cōsilii indubitan̄ credend̄
est. et si de sēptuā hoc nō habeam⁹

Tum uero necessariū icōmutabile
quid accipi velim? Eq; dē ml con-
gruencius. qm̄ qđ dīma ita dīstat
et étna rōne finatū: ut nulla
ex tā possit ut ab ip̄o dō aliq; eō
mutatū. Sub hor grāte est oīs illa
smois dīmā smōte habiti sp̄nāl
traditio. et qđ qđ dīlātōne. hūlūta-
te. mansuetudine. etis qđ iutib;
tā i nouo qđ i vetei testamēto. spe-
cialit̄ obs̄uādū. contradicit. Het
qđ p̄t̄ tāa sūt. qđ nō liceat neq; ex-
pediat aliquā nō habēti. Co si qđ
imobilit̄ quo et natūralit̄ bona:
mūc̄ n̄ salubrit̄. aut īpānt̄ aut
obs̄uant̄. Orm̄ tpe. oīm̄ p̄sonē.
mōte cōcepta. custodita. salutē
opantur.

Dūmā ergo nūtūtē sua
cuīs fāt̄ ī p̄mitēdo uolū-
tās. sedām p̄cipientis autētās:
tāa p̄cepti dignitas. Differunt
at utia dīm̄ est. quibusdā ase-
riuēt̄ ḡdib; tres iste
inocet̄ nūc̄ mī

cessitatis: nec una om̄s sequit̄
immutabilitas finitas. **S**ā ex
p̄ma qđ efficit. et p̄pēnto
immutabile. tñ vix mutabile esse
cōstat. dī solis illud liceat mu-
tāe p̄latib; et hoc nō mīsi fideli
et p̄uida dispensacōe. **E**d uō
fit ex sequenti qđ tāa ē:
pene iā icōmutabile: soli qđ p̄
deo mutabile ēē sup̄ius demō-
stratū est. **D**orō qđ dē nouis
simā fit. tamq; om̄i maxima:
om̄o icōmutabile est: ut pote
qđ ne ip̄i quidē dō mutat̄ libet
est. **C**ed igit̄ nulli hoīm fas
est mutare. mīsi solis p̄latib; dī
uix mutabile ī grāue p̄t̄? **E**d soli
constat lice dō. dīcāt̄ pene imu-
tabile: qđ ne ip̄i qđ. pēnitus
immutabile noīct̄?

Que cū ita sint: ut ad ea
recedam de qđ potissimū
qđ p̄t̄? pat̄ qđ magna ex
pte regulāis traditio sub est
eius qđ p̄t̄ et si nō uolūtati: cōte
dīstretōm. **D**icitis. **E**d ergo
relinquit̄ nūtātā? **A**udite qm̄
plimū. **O**mo qđ dē qđ p̄fī
alib; ī ip̄ā ī glā cōditū ē: ī manū
abbatis ut sup̄i toratū ē. neq;
qm̄ relinquit̄. **D**ēm̄ reliqua
p̄s qđ ī coepalib; cōstat obs̄uā-
tās: ne ip̄ā qđ ī eius ita uo-
lūtātē positi est. ut cōde deser-
tiuat uolūtātē: sed maḡ cūtātē.
Sed em̄ abbas sup̄i regulā ē:

cui semel et ipso spontanea se confessione submisit. Et si qd' negā dū nō est. dei regula cūtas. rgle sū benedicti uicē pōmē. H̄tōp mōde ut mōdū rgle brā cedat p̄ tpe cūtas. cū rō nātūtis exēge rit. Absit tñ iut hōis cū apnā subdāt uolūtati. Dux fr̄m sāne t̄fissōnes nō sup p̄m trādōes cōstātūt. q̄ abbas cliḡt man- datee cultee. et vltor uicioe. Ar- bitr̄e nāc̄ st̄s illas obſuancias. platoe prudētie. et fidei credi- tas. nō subdāt uolūtati. Hinc ē qd' dē legislatoe. m̄ h̄ns q̄ abbi dispensanda reliquit. caute nū- quā ut mem̄. uolūtati. sed aut cōſidēacōne. aut dispēſatōne. aut p̄uidētiā. à c̄te arbitriū. sen aliq̄ huīgmoi pōt̄. voles m̄ me. p̄uidū fidūc̄p dispensato- re. r̄dis ubi forte dispensat se qui iudicūt. nō sue placitū uolūtatis. Dñ 7 m̄mitat ei nō semel. qd' de oīb̄ iudicis suis. dō iuditū sit rōne. Legō p̄fro r̄glia her̄o ſidēacō penes ab- bate ſit. 7 hoc ul' ill. cē p̄ui- dentia ul' arbitrio ſue diſpo- ſicōne abbis. Ut atq̄ ſua uo- lūtate aliq̄ mutet. me ibi le- gisse nō r̄colo. Cū mymo oīb̄ m̄q̄ om̄s magrām ſequāt̄ re- gula. nec ab ea temē deuet̄ a quo qm̄. Ergo nec ab ipso abbe

Dñs m̄q̄ magrām ſequāt̄ r̄gula. 7 eo igit̄ ſua uolūtati. Ubi ſane her̄ abbem extipi puto. Didetis q̄ntū nātūtati c̄buit̄ ſub̄ hī uolūtati. Ed etiā. Nonere gulais q̄p̄ p̄fessio. q̄ ſe ūmo: p̄fesse ſubdit̄ p̄oer̄. eq̄ alligat̄ p̄oer̄. Cois e quidē parti. paſe re- et utr̄q̄ neceſſitate tenet̄. ſic ip̄ duos p̄ vniſ ſpōnſionē. altius debitoes. fidēl cū ūm̄. alz̄ h̄n̄ ſu- lis obie. Ed nā igit̄ ūm̄ uolūtati relinquit̄. ubi et p̄latuſ debiti nātūtate tenet̄. S; 7 de hoc ite nō p̄are p̄latuſ p̄ſebit̄ uolūtati. qd' q̄ p̄ſit̄ ſpōndet qd' obūm. nō tñ ūmodā. ſed detinat̄ ſedim̄ iſglā. nec alia alia q̄ ſancti b̄ndicti. ut opteot̄ eu qui p̄iſt̄ nō frenā ſue laxā ſue uolūtati ſup̄ ſubdāt̄. ſed p̄firā ex r̄glā ſibi ſtie mensiā. 7 ſic ſedim̄ ſua ūm̄ p̄ia moderat̄ c̄tū id ſolū qd' ūm̄ cē ſpōteit̄. nec qdlib̄ ūm̄. ſi hor̄ tñ qd' p̄dāt̄ p̄ ſpōt̄. à c̄te qdſi ſedim̄ qd' ſpōt̄. Sic ſe q̄p̄e hab̄ p̄fessio. P̄mito nō qd' ūgula. ſed obūm. ſedim̄ iſglā ſt̄ b̄ndicti. Non ergo ſedim̄ uolūtate ſpōt̄. P̄inde ſip̄fessio ſedim̄ illa ūgula. abbas meus n̄ aliud forte ſpōt̄ ſpōtauit̄. qd' nō ſit ſedim̄ ūgula. à etiā qd' nō ſit ſedim̄ ſt̄. Inſtituta ūbi c̄t̄. Basili. augustin. pachomii. q̄ m̄ q̄ſo iſ hac renit̄.

tas imminet obsequiēdi: Solū
q̄ ipse id a me posse exigi arbitrio
arbitrio quod p̄mis̄.

Dictis ergo iā obie limites
quos requiritis: Simo-
dus est obediens tenor p̄fessio-
nis. nec se valet extendē p̄tias
ip̄antis. n̄ q̄tē attigeit uotū
p̄fidentis: p̄fīc̄t et vlt̄nē nō
etiā rōt̄. qđ aliud q̄ obie limi-
tes quodā censuerit: et h̄is suis
ēm̄s iūtū eandē c̄cludi: Quā
obie qui sp̄ p̄fessus ī quis ḡnesa-
lūtēre uite: nec vlt̄ obie legē
cogendus. nec tū est inhibendus.
qm̄ suu ip̄ius iudē p̄plecti pro-
fessio. Quāto m̄na rōt̄: Ergo
qui r̄medi⁹ est uite modus p̄t̄
uoto p̄fessione finatus tāq̄ ligā-
qd̄ eāt r̄medio padisi: solus sine
dubio legi eit fulbēt̄: obnoxia
iūssio. Ergo plati iūssio ul̄phi-
bito: nō p̄teat īm̄os p̄fessionis.
nec vlt̄ extendi: nec contr̄i cura.
Al me platus phibeat horū que
p̄mis̄: nec plus erigat q̄ p̄mis̄.
Vota mea nec augreat sine mea
uolūtate: nec minuat sine eti-
uitatē. **N**ecessitas q̄ ipse n̄ habet
legē: et ob hoc excusat dispensa-
tōne. Volūtā qm̄ sola metur re-
tributōne: etiā sola nō īm̄ito q̄
dū alioce usurpat. Alioq̄ et
absq̄ iūtū remissio uoti. non
dispensacō sed p̄missacō est: et
restrictio dē volūtate. m̄m̄ ē nō
p̄fīc̄t. **D**onant ergo p̄positi

metū obie subiector. ex uotis la-
bore ip̄or nō suor deſidēor:
monētes eos. nō cogentes ad
celſiora: condeſtedētes eis cū nātē
fiūt ad remissiora. nō cadentes
cū eis. Letex subiectus. h̄iū tem̄
obiām. q̄ uoti ſim̄b̄ cohēbet.
nouēit ip̄ſām. **N**ā p̄fīc̄t obiā
legē neq̄: t̄m̄is nō artat̄:
neq̄ contenta angustis p̄fessio-
nis. largoci uolūtati ferit̄ in
lūtitudinē caitatis: et ad om̄e qđ ī
aduīgit̄ ſpontanea. uigore li-
bealis. alacrisq̄ cū. **N**ā modū
nō d̄ſidēans. ī ſim̄to libtātē
extendit̄. **H**ec eit illa de qua
ſignant̄ aplūs petrus. caſtaḡ ſim̄-
tes m̄q̄ coeda urā. ſobiā cūta-
do: pulchre ip̄ām phorſeques
trans ab illa ierti. et ſuili quo-
dāmō obiā. nec caitati p̄m̄pt̄.
ſed obnoxia iūtūt̄. **H**ec iūtā
illius cui lex p̄oīta nō eit. Apia e:
nō q̄ ille p̄fīc̄t viuē debeat ſu-
lege. ſed q̄ nō ſit ſub lege: mi-
nime q̄ ipse contentus uoto ſue
cuu ſaīq̄ p̄fessionis. q̄ ſup̄at̄
ām̄ deuōtōne. **L**īm̄q̄ nec ſā
regula ip̄ā tacuit̄: ubi moneret:
ſi ſrī ip̄oſſibilia iūgūt̄: utro-
fidens de adiutorio dei obediat
ex caitate. **I**n eadē dem̄q̄ igla.
ētius deſcrib̄t̄ hūlūtatis ḡdus:
ut om̄i obiā monachus ſe ſub-
dat māueri. **D**icens q̄ ipse om̄i.
nō vult nos in obediendo men-
ſua eſſe contentos p̄fessionis.

non attendē p̄missi debitū: non
de parte sumē modū: sed tñstre
alacrit̄ eccl̄ uotū: et obedie ī om̄ibz.
Est sane quidā obie limes. scđm
tpc. ipa tñis c̄mitas: ut is sit tq̄
obie qui et uite. *H*uc nobis marie
vngenti coniēdat exēplū: q̄ fūs
ē p̄c̄i obediens usq; ad mortē.

*E*c̄ ergo q̄c̄is intr̄cipit:
mobediecia dicit: et p̄c̄ni:
et tñsgressio suue p̄uicatio. *S*ed
n̄ est sane q̄ cū. quo affū. q̄ inten-
tione. quo p̄cipiente: in q̄ uep̄cep-
to malū hor coīmittat. *E*t id enīlū
pros̄ ibūm dico p̄uipendendū:
nō tñ or̄nem p̄c̄i estimādā p̄iculō.
*E*nīlū mandatū di est: nō occides.
*F*ur ergo duos hōcidas: et unū
quidē spoliandi cupiditate. al-
ter uo n̄titute. se se defendendi
faciō p̄etrasse. *A*n nō h̄ satis
evident m̄ leprā et leprā causa
sep̄at. sc̄ens utiq; disp̄are val-
de culpa tñm̄ eiusdēq; tñsgf-
sionē. *O*rd uo si hñc subita tra-
illū studiosa malitia. à uetus
odū. et forte ad idē sc̄elgipul-
eit. *N*ūq; nā sili pensadū eit
iudicio: qd̄ tñ dissili fām̄ osta-
bit affū. *D*il dem̄ in testis
obs̄em̄ ue. q̄ illas filias loth
p̄c̄ni usui p̄asse cōcubitū: et
tñ quis nō videat. qñtū euā
culiger. à attenuauēt turpis
nephandi. p̄ flagiti reatu pie-
tis intencis. et intēco p̄ieti-

ts. *I*am uo de illo qui p̄cipit: et ite
de eo qd̄ p̄cipit. h̄ uilemo aduten-
da eit scđm tñne distinctio: ut cui
m̄ p̄ceptores r̄uēncior nob̄ imme-
bit autoit̄. cuius q̄uic̄ formidē
offensio: ac maioris cuq; op̄ man-
dati tñsgf. dāpnabilior estinē.
*M*elius est si quidē obedie dō q̄
hōibz: et tñ ipsiis melius ingrīs q̄
rendiscipul. *P*ocro i magis ma-
gistris: melioris q̄ ext̄ncis. *C*-
bus at meliori osta obedie: ip̄m
p̄tuddubio et nō obedie detesta-
bilius est. *E*t de mandatis silū.
*M*aioribus c̄ippe maior. minōibz
minore op̄a mā et cura debet: de
quoq; et contēptu uix eandē si-
deātōnē. q̄uic̄ leuic̄ ue offensia
cōthit. *P*ocro maiora minora
q̄ mandata dixerim: scđm q̄ ma-
gis minique uelle cōstatit. ip̄m
qui p̄cipit: suue hōiez sū dei.
*E*t ubi ḡua mandatū nō fur-
beis: et est mandatū. oī p̄tentite
da: utriq; quidē magnū. qm̄ p̄tū
dīm̄: sed de nō furando maior.
*C*uis em̄ nestat equissimod̄.
nō eq̄ disp̄lē tenates atz fures:
et q̄ de duobz malis plus uelit
nos tenē mā q̄ tollē aliena: et
ita min̄ p̄tāe q̄ nō habuit sua.
q̄ qui nō sua furat. *S*ed et in
mandatis homi rara cōlitas ue-
nit: cū p̄ uarijs n̄titutibz. ul'
p̄tulatibz agendoz iūgencū

affectione uariet? quod ipse putauit
erit rectius vel comodus. hoc
amplius cupiat et exigit obsequiū.
Tamen ergo quālitas p̄ceptorū q̄ aut
tōis p̄cipientiū. et obie p̄figurā
metū. et iobedientie īmāculpā:
q̄n̄ ut dñm ē iplatis q̄busq; ḡni
ocis auctoritatis. et eoz mandatis
quibusq; māris utilitatis. quo
diligencie: obsequiū debē cura:
eoq; culpa ḡnuor īcurrū de con
temptu. Ihsus itaq; distinctionibz
audīs: et obie modus. et ponda
iobie facile reput. Ihsus q̄dibz nō
solū m̄t̄ diē et noctē. hoc ē bonū
obie et iobie malū distin. s̄ etiā
m̄t̄ diē et diē. itemq; m̄t̄ noctē et
noctē. m̄t̄ bonū uidelicet et meliū.
m̄t̄ malū et peius.

Bonus ip̄e obie q̄dus ē.
si uix ingr̄ nr̄i fr̄n̄as.
ap̄t̄ metū gehēne. sen
ap̄t̄ st̄m pfessionē. quā pfessi
est quispiā obedient. meliori
cū ex dei amore obediat. Illa q̄p̄
obiu nūtitatis. ista cūntis. Illi
aut̄ optimū dixerū obedientie ijdū:
cū eo aio op̄us iūctū recipiat. q̄
et p̄cipit. Cū em̄ ex uoluntate in
bentis pendit intēco exequenti.
sit ut nec maius m̄moibz. nec
minus maiobz confuse ut assoler
ad iplētū. qd̄ iūgit. subiecti stu
diū spēdat? sed moderante aio
queq; p̄ sua dignitate ipsa. mo
du stat utrobiqu p̄ua. tāt̄ obſuā

do uidelicet iusta. q̄ i cauendop̄hi
bitar. nō q̄ minū hoy q̄ ubent
cōtepm̄dū putet. et sim̄ minū
q̄ minū est reputet. s̄ minū
ex cōparōne māce. **N**out vero
hūlisq; obediens. et minima
nō cōtepm̄e. et māx̄e curare q̄
māxima sūt. mīmo quodāde
uoti sinceri p̄ sapōe dis̄m̄es
quibz de mandatis ei qui p̄est.
suis quodāmō fībz endent cū
aphia. Tu mandasti māndata
tua: custodi mīms. **D**bi q̄a
nō dicit om̄salit̄ oīa: illa cū
optet intelligi. que qm̄ nō s̄me
grandi culpa q̄tūq; occasione
violant. ideo nō s̄me ḡni pena.
quoniamq; uiolata donant?
ut p̄putanō occides. et si qua
hūḡmōi sūt. quorūmūq; p̄t̄
ē obseruacio iūsta ul̄ mala:
mūq; bona licet ue tū sḡssio:
dispensacōne dūt̄xat hūana.

Osteū que ul̄ a p̄fōit̄ds
pensacōne admittit?
qua leuoci censua neglecta
p̄mūt̄. leuoca dūt̄. Ex h̄is
ubi ḡta dīo esse ul̄ risū m̄dīc
tū. p̄ m̄ditū silencii. **H**ec siq;
de si cont̄ mandatū nō uenit?
nec p̄ca sūt. **A**credēte māda
to. si quoniam iā obſuant̄ m̄
p̄t̄m̄ reputant̄. nec tū i cōm̄e:
ita sane si p̄ subrepōem̄ aut
obliuione. nō at p̄teptū hoy

trifugatio contigit. **N**ediu q̄ppe
sunt. e quibus illa uidelicet p̄cepta
constituitur: que uos facticiam
vniuersitatem: longe utiq̄ disp̄are a
naturalibus q̄ntū iūnis ē gerēcia
necessitate: cū tñ nec sine offen-
sa negligi. nec cōtēptim sine cōmīte.
ul' ip̄a q̄ntū iūcta ab h̄is dñ-
tayat. de quibus p̄fie dicit. qui
uos audit me audit: et qui uos
sp̄mt me sp̄mt. Ucet nāq̄ ip̄a
p̄se iūcti op̄is q̄litas minoria
sit. Adiūcte tñ auctoritatē pon-
dus obnoxii mandato. manda-
tūp̄ p̄tō morii sit: nō magno
tñ si cōtēptus defuerit. **I**herḡ
grualis ī gula sit vniuersit̄. q̄ p̄ se
aut p̄fie se nec bona nec mala
sunt aut dīna iūtūtōne. à p̄ia
ciuis p̄fessione fixa nō sunt:
ut nō iussa quidē licite utrūlibz.
ul' admittantur. ul' omittantur:
iussa uo sine culpa nō negli-
gentur. sine cōmīte nō cōtēptique.

Dixit enim et culpabilis
neglectus: et cōtēptus
dāpnabilis est. Differunt autem quod
neglectus quidē languor mercie est:
cōtēptus uero sup̄bie tumor. **P**er
ro cōtēptus t̄ oī p̄pē mandator.
p̄ai pondē q̄uis. et cōtēptus dāpnabili-
bus est: neglectus autē infelix ḡui-
x̄: tolleabilior imobilibz mandator.
Si q̄dē adulterii. quo cōtēptus mō. quo-

cūp̄ p̄ctres mō. t̄ p̄ flagitii ē ac-
cūmale p̄tū: cū tñ leue ubi t̄ p̄eū
loco silenti. forte p̄ obliuione subrep-
tū. r̄isus ve p̄ imp̄eti maḡ extusus.
qm̄ p̄sūptus cōtēptus. q̄d utiq̄
ā negligentis. aut dissoluti sp̄us
indicū est: eo facilime demā pro-
merat. quo iux il' p̄tū reputat.
End cū sc̄ent et ex delibēatione ī
uba ociosa silencio. uerū nō m̄ditio.
l̄ngua laxat. **N**ūq̄ hoc tñ neget
quissimā usurpā: cōtē regulā vēta-
tis. **V**nde m̄m̄x et rō exigenda
ē iūtūtōne iūdicio: iūdice ip̄o tr̄ifice
cōmītante: ip̄ de oī ubi ocioso. re-
dent hoīes rōne m̄die iūdicij. **H**ec
nobis: que nā pot̄ reodi rō de o-
cio. **A**lioq̄i oīcū nō est: si non
om̄o rōne uacuū est. **E**t tñ quis
nestiat vñt̄ destructionibz ubi.
q̄ntū ecū iūmūs talibz. id ē oīcō-
sis p̄pondēt ad delictū. mētiūp̄
dāpnatōis. **E**nd ita. **V**idelic
quia disprestio ē iū mandatis:
consequēt̄ et in culpis: ut sicut
dixerā moīe ḡuier. leuocē p̄ m̄-
nor cōfessat tñ trifugatio mandator.
Dī mandancū nō ita. Siue enī
dī siue homo uicāq̄ dei. māda-
tū qd̄cūq̄ tradidēt: p̄ai p̄fecto
obsequendū ē cura: p̄ai cūencia
deferendū: ubi tñ cōtrala dō mō
p̄cipit homo. **E**d si cōtēptit:
p̄gēndū m̄dubitant̄ consulo.

ipetri simus. quod obediens opteret deo
 magis quam hominibus. Autem horum unde
 dum est apostolus: aut tu phariseis esse
 audiendum. Quia et uos tamen secundum
 in mandatis dei: propter tradiciones
 vestras? Si autem dolet contempnere ma-
 gistrum pro illo qui docet hominem suum:
 consolet illa quam et uos posuistis
 samuel simus. Interea videtur
 distinxisse sic. Si perducunt viri virum:
 punitus ei esse potest deus. Si autem
 perducit: quis occabit pro eo? Ergo
 igitur si hoc me angusti articulo fecerat.
 ut autem a hominem offendere nolle
 sit: dum potius libenter eligo non
 offendere. Tertius dicitur offenso. quis
 occabit pro me? Si ad hominem con-
 fugio. id quod scriptura non considerat.
 quoniam maledictus autem tempore
 mei hominem. Neito quidam si autem
 dum perducit: etiam si submittitur
 propter hominem? quis occabit inquit pro eo?
 Quartus equum. Nam et aquo of-
 fendit et ob quem offendit: eque
 utrumque exato execranda derit:
 apud ipsum quod offendit: hoc est ap-
 dum. Talis ergo reprehendens eadem
 occidit: qui sit ydoneus adpla-
 condum. Duxit culparum siqua est
 quod homo offendit cui ei non obedit:
 aut in lete extenuat: aut penitus
 adnullat causa melior. Quia propter
 cui dicitur: si perducit viri virum: si
 audiendum est propter dum: quod nullatenus
 lesio tuocum proxi. ne dum plati-
 Et quidem iustius habeo namque ex propria
 capitulo de alesione mea soloem. de sua
 suorum iuramentorum.

excusat ac culpa: si solus defuit in
 causa. Alioquin paulo contradicit quod
 Diem i fratribus patentes: scriptum pater-
 tre. Nam de propriebus ceteris tenet quod
 veritatem testimoniū: sic loquetur ad
 ipsos. Qui uos sum: me sum.
 Sed et de quolibet fratre: nolito autem co-
 temnere unum ex his pusillis: quod ^{et quod scandalis auget} unum ex his pusillis
 sequitur auctor deus a nobis.

Propterea non omni scandalum. equa-
 sit lance pesanda. Autem
 namque accipienda sunt scandalum pu-
 silloz: et alii phariseoz: de quibus
 apostolus timetibus: et timetibus. quod
 scandalizari centi in simone uiratus.
 ratus est: simile illos. et ceteri sunt: duces
 ceteri. Illorum quippe scandalum ex
 ignorantia: istorum de malitia malitia
 predicit. Illi scandalizantur: ignorantia
 non est: nisi quia oderunt. Unde et
 pusillios illos arbitrio appellantur:
 quod uoluntatis quod est bone. sed non magis
 stie existentes: zelanti habentur.
 et si non secundum statim. Talius standa-
 la cura non nostra priuilegia solent. pueri
 dulciorum virorum: paulo ita do-
 centur. Nos quod puerales estis: hinc
 instruite ipsum lenitatis. Indignum
 siquidem valde est: humana eos in
 dignationem: qui dum a te facile
 consequuntur insecuritatem. Nam hinc quod
 qui dum crucifixerit: magis quod
 patiatur. sed pusilli estimatores:
 et si ex uno non. nunc non tam ex

alto venia meruerit? **H**oc quidem
fuerit: si uix ubi dñm i[n] p[re]stat
diligati nō cēnt. **N**urū quo dñ
imperat. **D**ed cīt[er] t[er] m[er]candi. **P**er
hoc p[ro]pria illa cīte pacientis. si nichil
amnis cōpacientis supplicatio.
Put in q[uo]d ignoscet illis. Et quā
quereret indulgence rato. tam
herendo facio[e]: sequit[ur] quā
nestūt i[n] fūt. ac sī dicet. **F**o
digim vīma: quo t[er] p[er]sili scīa
sūt. **I**git[ur] ignoste illis: q[uo]d ignoscet
ab illis. **D**i em cognouisset. nūq[uod]
dñm gl[ori]e crucifixisset. **N**ut quib[us]
nō ita ignoscet: quos utiq[uod] non
ignoscet. t[er] vidisse t[er] odisse. et me
et p[re]m[er] meū. **P**er hūmōi p[er]sillo
īsa[ci]a terres paulo eū qui cū h[ab]eat
scīam. nescit t[er] descendē. fīm
ocib[us]: t[er] p[er]bit i[n] t[er] tua scīa frat
p[er] quo xp[ist] mortuus est.

Quod sit nōpe caūeda
sūt standala p[er]uole. **A**quato amplius filatoe: quos si
bi d[omi]n[u]s equale quodāmō in utraq[ue]
p[re] dignat. sibimet ip[er]not illo[rum]
et reuenciā t[er] cōceptū. sp[ec]ulūt
contestos eis: qui uos audit me
audit. et qui uos sp[ec]ulūt mesp[ec]ulūt.
Anno dem[oc]ri hoc ip[s]i. t[er] regla u[er]a
p[ro]hibet ubi aut[em] obīa q[uo]d in autocibus
p[ro]hibet: deo exhibet. **E**mōb[ea]m q[uo]d
q[uo]d uice di p[re]cipiat homo. q[uo]d nō sūt
icū displice deo: hanc securus orno
acquendū est. q[uo]d si p[re]cipiat deo.
Dic em m[er]cet utrū p[ro]se an p[ro]sos

m[er]tros. siue hoīes. siue angelos.
hoībus m[er]toscit sui placitū d[omi]n[u]s.
Deo hoīes m[er]t[er] facile falli m[er]t[er]
uolutate de rebus dubiis p[re]cipie
da: t[er] p[re]cipienda fallē p[ro]nit. **D**eo
em quid hoc refert tua q[uo]d cōscius
nō es. p[re]serti cū teneas de scītūs.
quia labia sacerdotis custodiunt scī
entia. t[er] legē ex ore ei⁹ regnūt.
qui angelus d[omi]n[u]s exāctū ē. **H**e
quātū dixerit legē. nō quā u[er]a au
tentica illa scītūa tradidēt ul
tacō m[an]ifesta p[ro]baueit. de huius
mōi quippe nec p[re]cepto experitū
dus est. nec p[ro]hibitor austultando
ep[iscop]o: sed q[uo]d ita late aut obsecu[er] eē
cognoscet. ut idubiu[m] vīmē possit
utrū nā deus sit. an alio factu uelit.
si nō de labiis custodientib[us] scīam.
et ex ore angeli d[omi]n[u]s exāctū cītū
reddat. **A** quo d[omi]na potius cōsilia
req[ue]rent: q[uo]d ab illo cui creditū
dispensacō m[er]tōx dei. **I**p[s]i p[ro]mī
que q[uo]d deo habemq[ue]: tūq[uo]d d[omi]n[u]s ih[es]u
q[uo]d ap[osto]lo nō sūt contr[ad]icti audie[re]
bemq[ue]. **D**ec sāne cōtraū loq[ui]
stō ap[osto]le samueli: q[uo]d ih[es]u p[re]di
uina hoīb[us] t[er] buentis auctoritatē:
cū ille i[n]sup[er] memōrato caplo plane
distin[er] m[er]t[er] utrūdeat. **S**iquidē
qd[um] nos asserim[us] de dubiis. hoc
ille negat de m[an]ifestis: ut cū
aut. si p[er]cauit vir i[n] virū. subau
diat p[er] d[omi]n[u]s: tu ag[er]e cōtraū.
homines hoīb[us] frequēt m[an]dās
p[ro]simūt. **D**ed hinc uos sumentes
matiam. siue occasione argu-

mentendi assertis. si hoc constat ut iusta quilibet homin. ut iusta dñe auctoritatis. quo pondere estimanda sint. homin sub homin aut vix aut nequam possesal uari: cu tanto plo mandator q plati etiam p iuriam sepe pcpuit. mdu no puaicu. aut difficile admodu. aut omni impossibile videatur. Evidem no nego difficultatem tante esse pfectum; sed cum ipsa recte ipsona psumitur.

Doro ipso coedis. et sine processus idicu uoluntatis est. statuta semper studiosus distinetur: heretead singula que iugurta: exige de quibusq rato ne: et male sufficiat de oifrepto cuius cu libuerit: nec omq libenti obedie. nisi cu audie contigerit qd fecerit libuerit: a qd no alit liceat expedie nestravit ul apta rato. ul idubitate auctoritate. Delicata satie: vno nimis molesta est huicm obia. Non plane her est illa que ex regule tradit: obia sine mora. Disputare psto hoc est mastu coedis: no iuditu auris obedie. Ita no ergo carnale acam no mpm. sed etiam opini ponde pscripte pfectis nte est: quia no pte pectare cuo ifma: qd solus pms. pemptus expit. iugurta eē suave et omni leue: xpī qppre iugurta omni et omni expectabile: n xpī eque spū. Hinc itaq fidicis legē regule subintrasse. ut habundaret

delictum: ver dictis. Cetera her culpi no est date legis aut dantis lege: sed puidex pfitentis et ipse puaicantia. Mandatum qdestim et iustu: sed tute nois esse carna le uenientiam sub pto. Veru hoc an puidisse debucas. quo tuis huius euagelice no ppus iactes fudameta: quā sedes computares. si habes suptus ad pfectendu. Sic ut at quid restat. nisi ut aut receptus obedias semper. aut confusa audias ab illisibz: hic homo cepit edificare. et no potuit consumare. Sed forsitan dictis. Regone ita pfectus qspatue mit: cu no ul minimu aliquod mdu subripiat de tam multis. ac minutis. q passim ul anegligentibz pfectis tpanter. Nime quide cuiq m hoc ego dederit: cu qm quo de se fateant apli. In multis offendim omnis. Et si direm qd pcam no habem: qm nos seducimus. De no contnuo ut aliqu ptem pimus: pfecti cu nos scriptura consolet: si qd pcam inquiet. adiutori habem: dm m ihm xpī iustit: et ipse est apicatio p pfectis mris. Demp pphja de ipso testat: qd p transgressoribus rogauit ut non pparent. Obi sane non dū: qd es pto transgressoribus. no tu p cōtemp-

teibus legit̄ supplicasse. Ver illi quō p̄ire p̄n̄t̄? p̄ quib⁹ salua tor rogat ne pereant̄? Nam ob rem nō ideo cur ita oīne robūz et t̄r̄ḡssione ul' m̄m̄noz q̄rlib⁹ mandatoz exagerandā puta ueitis: ut ex clamaetis. Edgo monacho iam pot̄ uiale p̄t̄m̄ esse. ul' leue? tu⁹ v̄m̄se actioni c̄m̄e iſidiat̄. mobediecie? Sed hoc in uidelicat̄ cōſtrāe creditis? qd̄ platoz iuſſionib⁹ tm̄ ēbue dū aſſeit̄ur. q̄ntū si dimitus tra derent̄? Quasi uo et ip̄a euā gelica p̄cepta nō m̄lt̄ m̄t̄ ſe diſcrepet̄: et mēto obſuacōm̄. et t̄r̄ḡſſioz p̄iculo. Letez ſicut nō oīa v̄m̄ eſſe oſtat̄: il' m̄t̄a tis. ul' utilitat̄. ul' dignitat̄: ſic nō vna de om̄i. t̄r̄ḡſſioe fert̄ ſim̄a: ul' paia manet diſcim̄a diſpareſ culpus. Hoc ro nec paia culpa negligunt̄ q̄ nō paia cura p̄cipuit̄: nec paia p̄m̄ pena pum̄it̄. Hoc ei euāgl̄in ta flagicū crapule: q̄m̄ ſormicatis c̄pitidm̄ dāpn̄at̄. Ver q̄s magis nō hoc reat̄ eduoib⁹ malis c̄pitidm̄ fedai? q̄r̄ cibo ſaturai? Non e demq; uit̄as. i euāgl̄io ſub nōib⁹ tra bis et festute. ḡues. leues p̄ diſcret̄ ſobie culpas? Na ip̄a diſputante v̄mo diſſinete q̄da tim̄ nob̄ diſtinguit̄ que cui

reatu pena debeat̄: dū alii uidicio. aliū cōſilio. aliū ge hēna reuē p̄teſt̄.

O De nā ergo cōſequendi n̄cāt̄s cogit. ut ſi ingr̄is dina det̄ in ſuis p̄ceptis auctoitas. nullū id eo iā mona cho leue aut v̄male p̄t̄m̄ in ueni posſe putet̄? et qd̄ eius v̄m̄ſe actioni c̄m̄e iſidiet̄ obie? Esto: ſic c̄m̄e au penalis illa gehēna. ul' gehēna penia affig nat̄: quale q̄ſo illud diſſimem̄ eē c̄m̄e. qd̄ uit̄ate uide reuē ſat̄ uidicio? Det̄ tñ diſſitebit̄ reatū: qd̄ ul' hatteng reuē ſat̄ tuit̄. Ed ſi reatū: et p̄t̄m̄. Hocro om̄e p̄t̄m̄: conſiderat̄ p̄ſuit̄. Ed at̄ conſiderat̄ p̄ſuit̄: ſobie dic̄. Hic colligit̄ q̄r̄ ſobie ſrat̄ et ſobie diēcia ſit. et c̄m̄e nō ſit. En vñ ſuentū nōcho leue et uen ale p̄t̄m̄: quodq; nō huām. ſed dīm̄ mandati ſtatuat̄ tñ ſigſſo dem. In hoc ḡne t̄r̄ḡſſioz ſūt̄ nō nulla ſuſtiloqua ul' va mloqua: et queq; ocioſe ditta facta. et cogitata. Huiusmoi em̄: nūq; m̄ſi conſiderat̄. et dei mandatū uſurpanſ. P̄t̄a q̄pp̄e ſit̄: et dōs p̄hibet om̄e p̄t̄m̄: et tñ uenalia nō c̄m̄alia reputant̄: excep̄to p̄ cōtempni uit̄u ſi v̄ſu.

Nō aut nō acq̄escere sed nolle acq̄escere:

et consuetudine: et tūc nō p̄m
sp̄es. sed p̄t̄antibz itēnō pensat̄

Elacio quippe

contēpnentis ab ip̄emē
tibz ob̄sticād. i m̄m̄is q̄ p̄mādāto
culpā fāt̄ nō m̄m̄ia: et tōut̄
t̄mē q̄uis rebelliois neuit
satis leue simplicis t̄is ḡf̄siois.
Dem̄q̄ in quo iobie t̄mē et
absq̄ dubio sit: ad apud samue-
le adūt̄te. Quasi inq̄ p̄tm̄ario-
londi ē repugnāe: et quasi stelq̄
ydolatrie nolle arqueset̄: ut
nō iussiois simplex ip̄a t̄is ḡf̄-
sio. sed volūtatis sup̄ba tōt̄ois
stelus ydolatrie reputet̄. **P**on
ē em̄ idip̄m̄: nolle obedie nō
obedie. Hor quippe m̄d̄is erro-
ris est. nō m̄q̄ t̄ if̄mitatis:
illud uō aut odiose p̄tmacie.
aut cont̄inacie nō ferende. **C**d
et ip̄m̄ repugnāe est: et resip̄e
fāu sc̄o: et si ad mortē usq̄
p̄durauit blasphemia ē: et
nō remittenda. sive i hor sc̄o.
sive i futo. **P**on ergo q̄lisc̄i
mandati p̄t̄entio t̄māle fāt̄
iobiam: sed repugnāe. s̄ nolle
obedie. Ceter quāti absq̄ illa
p̄essima. et rebelli uolūtate
nō obediuit. **I**cuod itaq̄ mo-
nacho t̄mē iſidiat̄ nō obedie:
si totiens sū t̄mē t̄is ḡf̄d̄.
quoc̄es t̄is ḡf̄sioe defūit
huiusmō i recalcitrans et tōt̄e-
ciosa uolūta.

Huistra aut̄ copant̄ q̄da
ut dicatis quafibz mobe-
dientias antiq̄ illi que
sū est in padiso? que m̄m̄e ua-
luit nō solū obligāe p̄sonā: s̄
et iustiē natuā. Arbitrio t̄m̄
et ip̄m̄ p̄mā ḡf̄smā p̄mā
caōne. aut nō aliude aut inde
maxiē uidentā ḡf̄smā. hoc
est ex rebellione defensione.
que secura est: q̄n deo req̄ete
cām p̄m̄. ut p̄t̄ores ad p̄m̄
p̄iōc̄et̄. nolebat quippe mortē
ip̄oz. sed magis ut tōuterēt̄
et univerēt̄ ip̄i maluerit̄ dech-
nāe cor suū. i ūba malicie.
ad excusandas excusacōes i p̄t̄is.
Et quidē gemīa malicia p̄t̄is.
Hūmū q̄d n̄. sui m̄stus ē. vt
culpā p̄mā fac̄et̄ s̄ s̄maet̄. dem̄
qd̄ t̄ uxore ut se fallac̄it̄ exi-
fac̄et̄ crudelit̄ ex accusauit̄. **C**d
est q̄d dem̄q̄ dicit̄. i om̄i
actione mōcho iſidui t̄mē i obe-
diec̄e: q̄i à fūti subrep̄at̄
nēscienti. aut casu accidat̄ in
felici. aut nō valenti ip̄lo q̄d̄
p̄cipit̄. c̄m̄is calūpna struat̄
de ip̄ossibili. Ita ne i q̄m̄ mōcho
t̄mē iſidat̄ i obie: c̄i t̄ anti-
qua. tam nota. t̄ tu noria p̄-
rāttatio. facile ut credit̄ in
diligenciā cōseq̄et̄. dumō
cōfessio et nō defensio seip̄et̄.

Neque enim tantum ut dicitur est nocturnus
simplicis actionis. quia ex delibera-
tione tristis et gressio: quantum adiuvante
excusacione cum premeditacione
obstaculo. **D**ed nunc forte in le-
ge domini quod habenda est her-
osidearum gnuis leuioribus in-
obice: non aut ita regla nostra
Sed quod sane dicat. plus libendum
huiusque dominis traditoribus: plu-
risque quod per suos dominos. quod per
seipsum ipat estimandum. **A**nno
demus et apud sanctum benedictum.
appare et distincte ab iure simile
tuemur. alia de leuioribus alia
de gnuis libet excepta culpis? **E**d
est autem leuiorculpa: nisi ratione
leuior. Traditur igit aplatis
mentibus immixtis mandata. quo in
gressio leuiorculpa scimus re-
gula punitum: et tantum id in nichil
omnis puniatur sit. quiens ab his
iussio fitur. **S**i quid est ex occi-
pito dei non equalia sunt puni-
gata. et id est non equali cuncta
iugulancia obseruanda? **S**ed alia
cura exhibenda est ei proculdu-
bio. quod ipsi pluribus primis et magi-
nis mandatibus: et alia hinc quod
alibi distinctes. qui soluit inquit
vnum de his summis meis man-
datis. **E**d ergo. Audimus ex
regla gnuores et leuiorculpas
legimus et euangelio invenimus

minoria

ma immixta mandata: et man-
datibus transgressiones vniuersas di-
cendo equum maximas: **N**on ergo
natur ut concedatur quod dicitur: a deo
filius non habui omne quod ab homine
ingredie accipitur. quod non sit totum dimi-
nuit in modo nullum posse inueni-
leue seu ueniale peccatum: quod et si
tociens deo quod offendit est obediens
est concordia: quoties eiusque per
honestos mandatus per deum sibi est. quod
quidem iusticie non repugnat per
credere: sicut tu non par cura
re exequitione exigit: sic nec par
culpa contigit ex transgressione. Et
si quippe unus est qui offendit:
non tamen vnius pondere que uibent:
net vnius subinde distinctus. us
sox est omnium censenda transgressio.
Vnde per libidinis: sed in quippe
culpe. quod mensura: et excoitacio erit
dat mensura.

Huic praemittimus ut indebatur
aut tremere aut terrere
cogitatione obiectum primitus
sionem que fit ex regulai professio.
qui non opteat primitus quam constat
nec integre posse tenere. nec sin
temere pertinet: si quidem deo quodque
misterio dei hoc non speraram iussit
sicut mandatum constituit. **F**euisti inquit
ex hac occasione malum ut in be-
die exaggebatis. ut atque necessario
bono primitus obiectum terretis:
quia et si difficile cauet: ubique
subcepimus vel tradidimus. ut nos

dicitur in obia. uita trans et ini-
 mera q̄ a semibz idicūt: nō sep-
 trā dāpnabilēt. seu cīmabilēt. qd̄
 p̄cipit nō ip̄le: Et si em̄ oīs in-
 obia iexcusabilēt. sūt culpabilēt: illa
 tñ etinalit dāpnabilēt. nisi quā
 remedū p̄mē nō sanat: nulla
 ē letalit cīmālis: n̄ q̄ cōceptū sup-
 bie nō evitat: N̄ agna iū se-
 cuitas filiis obie: et reueā p̄ce
 hoibz bone uolūtatis: q̄tido ior
 obia sola dāpnat̄ ip̄ma. quā
 nescit q̄ diligit dñm: sola ic̄māt̄
 supbia. qm̄ facile cauet q̄ timet
 gehēnā. Si exēpli clavis elu-
 testet qd̄ dicim⁹. De iubente se-
 more ut sileā. ubi n̄ forte per
 obliuionē elabūt̄: reū me fateor
 obie: sed uenali⁹. Si ex cōcep-
 tu scens et deliberas spōnte in
 uba p̄p̄eo. et rupo silech legē:
 p̄uacatoe me cōstituo: et cīmā-
 lit̄. Et si ip̄em̄ p̄seuō usq; ad
 mortē: p̄tāu et dāpnabilēt̄.
 Ab et hoc durū forte indeat̄:
 Hec app̄e sūt uba uā sibū rec-
 lo: cū difficultate. seu ip̄ossibili-
 tate ut uob̄ uidet̄ tenēde obie
 ul̄ cauēde obie cōsiderat̄: in
 titā ita mōthūt̄ exclamat̄.
 Hecāme ē illa eo secu rōe quo
 arcte. eo cōt̄e: quo magis arcta
 venēdi ad dñm via: ut monacho
 naturalit̄ mala uix caue. nālit̄
 bona uix p̄co cōmūm̄ t̄finita-

te ualent̄ ip̄le. nō nōr tñ ne
 cessaria sit cautela ad cauenda
 ul̄ obſuanda: que sibi platus
 suus ul̄ phibē ul̄ iubē: Et sub- poluit
 dñs. Qd̄ cū a mltis credat̄:
 liz ap̄atos ul̄ etiā a null' ad
 integrū obſuet̄: qd̄ aliud op̄a
 tal̄ sentēce credulitas. q̄ illa
 ab aplō tantū culpata mandu-
 candi ydolatrica libertas: Nil pla-
 ne aliud: si ita eēt ut dicitis.
 Bene p̄x̄sus nō potest cōstius
 esse sibi: qui se nō ip̄le cōfidit.
 qd̄ debē se credit̄. Credito utaq;
 ut ubiq; uīo sensū colligābiū.
 qd̄ ad integrū mandata di ob-
 seruā uīx ualeat̄: abbis non
 ualeat̄: cū uītas ip̄a testet̄ ne
 vñ quidē iota p̄tēt̄ iri. Ceter
 qui ita sentit̄: uidet̄ n̄ ut uīa
 pace dixerim̄. necdū gustasse
 qm̄ suauis est dñs: sub iugo
 legis gemē adhuc. nōdū respi-
 re sub ḡtia: suave xp̄i iugū
 neq; qm̄ esse exptus: idq; cōfissi-
 me adhuc i finā p̄ carne. quā
 fīs nō aduiuat̄ ei⁹ i finitate.
 Qd̄ uīo sibi vult̄ ista distinc̄io.
 qd̄ dei quidē ul̄ uīx plati uīo
 hoibz neq; qm̄ om̄o. aquolibrū uissa
 posse tenei: phibita ve cōredi-
 tis: q̄i uīo illa q̄ant-absq; istis
 integre custodiri: Si si atten-
 ditis. de male quos uiuentibz

platis dei p̄ceptū ē: quedāt
facte. Iḡis qui nō fāt: apte
nō i hōem tñ. sed i dñm p̄uāt
ator exīst. Ita ne ergo nulli
māndata p̄fē exequit̄ sūi.
migr̄. **D**uā obē p̄utatis:
Nā nolumq; u q; nō possug;
Sed si uolumq; nō possimq;
securi sumq;. **S**i possimq; et
nolumq; supbi sumq;. **D**oc
to ad cauendā supbia. illā
uē amēri necessaria ēē caute
lam quā dīatis. ne facte m
īrat̄ rob̄e c̄mē. **D**ō si ipos
sibile uos p̄utatis. ut nō uide
lacet̄ iperis plator p̄ceptū
mīdū resistat̄ supbie. scitote
nō paucos sed immēnos alit̄
om̄o sentie. nec aliud q; qd̄
app̄o dīdicēt exp̄mēto. **S**i at̄
nō ipossibile quidē. **S**tūdīssi
cile ēē sentib; migr̄os nō con
teq̄ne. et dū idō cōsentitis
qm̄ ḡuam̄ nō supbe sape.
mūrm̄atis adūsus obē legē.
affmantes p̄iculoso p̄mitē
qd̄ tam labeciosū ē obsuāē.
adhet̄ ego r̄ndeō. v̄mo non
ego. sed dñs. **I**n p̄tinq̄
cap̄e capiat. **H**oc quippe est
qd̄ paulo sup̄q dñr̄. q; anq̄

et edificū i chōas: p̄uidisse
debueas vñ p̄fices. **S**icut at
ut aut quidā: aut nō temptes.
aut p̄fice. **D**eceptū nēo si cūte
p̄fite. pollere se ult̄ i mille
tr̄sḡssurū: hor est iān p̄tante.
Alio qn̄ aut p̄uāt̄ q; ita uāt̄:
aut ē sanctio illo q; aut. i mītis
offending om̄s. **D**ō si d̄se
quēs falsū ēē uideā: uideādū
est et de eo qd̄ aūcedit ne fec
te lex q; data est p̄p̄ tr̄sḡssio
nes cohībedas. nō solū nō eos
coherteat. sed et augeat. i sup
c̄mē p̄uāt̄: si quidē id p̄mitē
nos i mā p̄fessione credamq;
qd̄ c̄t̄ ē nō posset tenē.

Ducienda ē p̄inde no
bis iduo. vñ uāt̄ obseruāt̄ regulāis:
p̄cepta uideliḡ et remēdia.
P̄ceptis i stituit̄ uita cōt̄ p̄cām:
remēdis restituit̄ post p̄cām
mōcēna. **S**ic ergo utq; ista
cōpletū mā p̄fessio: ut p̄fess̄
quisq; cū t̄ aliquo forte ē glāt̄
mandator deliq̄rit̄. si ad re
medū eq; regulāie cōfugeit.
et si cōmīt̄ tr̄sḡssor mandati.
nō tū parti p̄uāt̄: Dolū
utq; censuerim fregisse votū.
uolasse app̄it̄. partū p̄uāt̄:se.
qui et p̄ceptū cōt̄ep̄s̄it̄ et re

modum. Nam illa sane dico sedux-
qui etia si modum obie lmitate pter-
cieit? consilium no responuit pme.
Regulae namq tmis et si sepede-
liqueit no evadit. qui censile q
ex igla est disciplina no subifit
git. Pars si quid regle erglae
coceptio? et ea tuerit? no solu
bone uite istructio? sed etiam e-
mendacio pue. Inuenit mea
et prepta obie? et iobie reme-
dia: ut ne pcamo qde a regula
recedat. fateor sane ipossible
cuius mcelur. ut uenali modum
no delinque in preptis obie?
sed nulla iā de ipossibilitate
querela: qndo quide et ex igla
licet id quoq qd' emalit delin-
qui contiget emenda. Ed
ergo dicitis. am ill posse obs-
uari ad integrum. quidq a migris
papit. ver est. Sed leuis cul-
pa mobie est. et facilis cura eq-
tuerit i regla: si quide ficti-
gressio absq coceptu. Si at et
idipm de ee aliqui no posse co-
tenditis. id quide falsu est sed
nec item tñ mobiam sine cuia
relinquit diligencia regulais.
Et lic facio ei egeat tuacis me-
ditameto? cu et tñ moebo pua-
catis: nisi cu et qm facie me-
ditameto. coepit. Dueci
ita sint: frustra de ipossibili-

tate causam. qui reglam pfi-
tem? frustra nob de pcamdi
necessitate blandim: ut ido iusta
qua platoe deo no ipputanda.
sed tam hoin coepit apu-
tem: necem uidelic ipossible
contine mra pfectio uideat? si
tantu ex ea homibz. qntu deo
obedie debet asserim. Sui ei
iam il ita pfecto ipossible.
vmo p dei grm no pfacile fit
tus pudentiam: ubi no iobia.
sed ipententia constituit pcam-
tare. Hoc quippe ut iā dixi
pfectus nemo ppondet. ut iā
no ppetet. et ob hoc no cotinus
ut quispi aliquom no obe-
dit pnaicatoe se constituit. n
qui se forte sic pfectu falso ex-
istimat. quales uos uti passi-
tis ee no paucos. De quibz
etiam si qui tñ snt ut dicitis. ver
est et qd' subditis: qd' ml uti p
aliud illatlis eoz credulitas.
ul' potq crudelitas. t suis ipoe
opat coetereb? qm noxia illa
recubecu ydoles libertas t ali-
ems. Necesse est em q hustno
dñ t illi stia clamat apls tfir-
mu pte freni. Et qud nichil ee
comis ite ippe phibet qd' cum
gtau actioe papit. n ei qui

aliquid putat esse come: ut et
regulam professio. quoniam in se est
darnabilis non est. nisi ei qui
darnabile putat. **Q**uid quatenus
putari oporteat. puto satis supra
demonstratum.

Dicit iam respondendum
est ostendere quod iudicatio
bis ex occasione primis apostoli capili.
Cuestis nepe utrum non ista de
yodotis pauli similia. puto quod
in his communem est in Christo. nisi
ei qui putat quod come esse. illi
commune est. et rursus si non come
debet damnatus est. quia non ex
fide in gloriam generalem habet posse.
quatenus malum cuique sit. bonum
quoque quod agit. si malum est cre
ditur. ac tantum malum quantum coe
didebit. **Q**uid si amero. rursus
pergit in querere. cur non credo
tantum cuique bonum sit quod operatur.
quantum vel falso operatur. **M**irum
quippe uobis. ymo et rursus vi
detur. ut plus in malo quam in bono
hinc valesat intentio opus.
Dicit respondendo de malis quidem
mentio. ut credi possit oculum nequam.
et indebitis et inchi. non in meito
quoque possit simpliciter oculum id est
eque putandum et de bonis. **N**on
qui dicit ex oculo nequam corporis
tenebras estimat. id dicunt et

de simplici luce e que corporis
apparet. **D**ed uidete ne forte non
sit uerba oculus similis. qui fallitur
fallatur enim. tam qui bonum malum.
quam qui in malum bonum putauerit.
Dicitis autem neutrum hoc. uerba illud
euangelie prophetum. uerba qui dicitis bo
num malum. et malum bonum. cu[m] tu ne
mo qui hoc uelut cause maledicatur.
de quo uerba pronuntiat. quod si lucis
totius corporis. id est opus argumentum
tum. **D**ed absit ut pro ueritate. da
met contra ueritatem maledicatis
quod illa probauit. Ego uero ueritas
oculus uerba simplex sit. duo illi esse
arbitrii necessaria. ueritate in in
tentione. et electione ueritatem. **N**on
si bonum quidem diligit. sed uer
no eligat. habet quidem zelum de
sed non secundum scientiam. et nescio quod
admodum iudicio ueritatis. uera
esse possit cu[m] falsitate simplici
tas. **H**olens deinceps ad ueram
veritatem. discipulos simplicitatem
digressus ueritas. estote inquit prude
tes sicut serpentes. et simplices
sicut colubus. **I**n suis ergo prude
tia. sine qua neminem satis esse
posse simpliciter sciret. **E**uomo
deinceps uerba simplex est oculus.
cu[m] ignorancia ueritatis. Aut
uero uera dicit per simplicitatem. ip
simplex ignorat ueritas. **S**ceptici
est enim. Ignorans ignorabitur.

Datus ergo laudabile illa et ad nos
laudata simplicitate. absq; hinc
duob; no ē bonis. benevolentia
at prudētia: ut oculus iudicet
cordis. no solū pius. qui fallit
nolit. sed et tautus sit. qui fallit
no possit. **E**ceter sicut oculi sim-
plicē. duo ista bona fāuit. amor
boni. et cognitio uēi: sic neq; in
oculis duo e regione mala dī-
tuūt. cecitas. qua sit ut uātē
no agnoscit. et p̄misit. quas sit
ur diligat iniquitatē.

Duo mihi duo si bona.
que nec fallit nec fallit
simil. et duo illa mala
que tam fallit q̄ fallit fāuit. duo
sunt mediæ. vni quidē bonū p̄ qd̄
oculus inīcē. et si fallit queat
ignorātia uēi. et cōtr̄ boni fallit
p̄lemp; no d̄sentit. alter uō ma-
lu. quod lig; uēi noticiā no ipse
dīat. amore tñ boni p̄ malitia
minime sentit. Et qm̄ oīs res
melior diuisionē inotestit. et
scdm̄ hoc duplex malū. et illud
ut gemmū boni quadifāui.
diuidam̄ oculi cordis et boni
et meliore. i malū et peccātē. Et
subdiuidam̄ exempla. **E**t q̄ boni
diligit. et malit nestius agit.
Huius boni quidē est oculus q̄
pius: no temē simplex quia
cecius. **E**t est qui boni et

liberit agit: et p̄dēt intelligit.
Istius reueā oculi no inēito
simplicē dixerit. ut prote cui
neuter boni desit. nec zelus
stilus boni nec scia. **H**uc p̄fō
regrit oculi dā: tu respicit sup
filios hominū. ut uideat si est
intelligens aut requires deū.
Est econtr̄ qui bonū quidē
minime diligēt. ex malitia p̄iū
est. sed sapiens ut fāiat malū.
p̄ ignorātia cecus no est. **C**uē
neq; qd̄ ei lig; ad suū malū.
vn̄ no desit boni. id est scia.
Sē qui bonū forte nestius. qd̄
no diligat agit: cui p̄fō non
r̄cōgrue. id qd̄ dīat neq; mas-
signauerit: eo q̄ neutrō careat
malo: nec cecitate stilus nec p̄-
lūitate. **D**icit̄ si quidē nequa-
q̄ neq; qm̄: ut is solūmō neq;
appellet: qui neq; qua. hoc est
i nullo penitus appaciat boni-
fi sed sit utq; bono uacuus. tā
iudicet et uēi noticia. q̄ bene-
volentia. **A**lius est itaq; pius
oculus. no quidē fallit p̄mptus.
~~so de que ap̄p̄tis~~ sed temē fallit
ut dcm̄ est p̄mptus sed de quo
p̄p̄ha: effraim inq̄ q̄ colubra
seducta no hinc coe: aliis is que
dūm̄ simplicē dīat. tam nec
fallit facilius quā nec fallit. de

quo et apli docent^r cū eis dicit^r:
estote prudentes. & simplices
sicut colubē. Et uē aliis ē oculis
simpliciter malus. fallēs utiq;
libent. sed nō facile falsus:
qđ p̄f̄to hñt illi. qui credim̄
astruit. prudēt̄ces ēē filii
lucis i ḡnātōne sua. Et aliis
quē neq̄m ēē diffim̄ma. quia
sit dupl̄r mala: cui quippe &
malitia p̄it ignorātia. et
ignorātia maliciā opit. ita
ut sepe nescies. et malū quod
vult nō sciat. et bonū sciat q;
nō vult. Obscuratū nēpe est
īsp̄m̄ cōe eoz. qui isti mōi sūr:
et qđ iā traditi i repbū sensu.
bonū om̄o nec diligē. nec di-
noscē qđt. De talibz sc̄ptāē.
Impius cū uenit ip̄fudū ma-
loz cōtempnit. Nam qđ hustmōi
est: caue p̄fecto malū nec vult
etiam si possit. nec si velit sit.
Dua obtem. hūc oclim i sup-
iecti diuisione illo alio censui
nō īmēto pericōe: nō quia ma-
lignoe sit. sed qđa p̄iculosior.
Ignorātia quippe secūt̄ce: se-
cūtias segmōre fit: nō neq̄oē.
Et tñ ex hoc p̄culdubio detiōe:
quia ille soli habz malū. ma-
la intencōem̄: iste & falsa con-
fidēcōem̄. Ille uno caret

e duobus bonis. bono zelo:
iste & uēo iudicio. Q̄ hoc itaq;
pessim̄ oculo qui neutr̄ bonū h̄z.
et itē ex illo optimo qui neutr̄
mōt̄. sciendū est iūtatem de-
seruisse: aut teneb̄s obuolu
totū coepi. aut luce p̄fendi.
Nam reliqui duo. quorū neutr̄
utriq; aut malū habz à bonū:
& si ex p̄te possit nō tñ totū
sufficiunt. ul' luce dāe coepi ul'
teneb̄s. Di uiḡt ut iā ad p̄pōitā
q̄stūculā teūtam̄. is uē oculus
neq̄m ē. qđ p̄sus p̄t & cecus bo-
ni agit & malū credit. utiq;
rēe opando sed opmando iñ.
bonū sibi ī malū uitit. & tantū
malū qđt̄ credideit. qđqđe
uix̄ dñm ſinaz. totū coepi te
nebrosū reddit oculus neq̄m.
Quid em̄ luci relinq̄t: ubi
nec p̄ia itēcio. nec uēa op̄io
tuem̄. At nō idō sequit. ut
qui ecōtēio malū fūt & bonū
putat: iuxta sua frātē. ſilit
et ip̄e tuemat. Quādē. Non
ē quippe simplex oculo ille: qđ
ex iudicio uītatis. totū coepi
lucidū reddit. quale p̄f̄to sup̄
diffim̄ma. Non em̄ ex toto
adhuc tenebre desit. ubi ignot-

rancia iustatis luce obstat uo
luntatis. **C**ū itaq ille oculus ut
q̄ malū. is uero mīmē ut q̄ hēat
bonū: nōne rād iudet̄ erigē. ut
plus ille noceat qm̄ p̄fit̄ iste: **I**nq̄
em̄ consequēs ē. ut tm̄ ualeat in
bonū. bonū vñū: qñit̄ duo mala
in malū. **E**t quidē laude digna dire
tim. ul̄ sola intencōs bona: nec
plane digna remunēacōne frau
dabit̄. iope quoq̄ nō bono ipsa
bona uolūtas: attame sū malo
quocūq̄ nō ēit̄ decepta simplicitas.
Cur inquis: **N**ūq̄ nō ex fide?
Proorsus ex fide. sed falsa: ul̄ cte
potius nō ex fide? quia fides fal
sa fides nō est. **D**emq̄ de fide
uera nō falsa: puto dixisse aplin.
Om̄e qd̄ nō ē ex fide: p̄tām est.
Pon at ex fide uera. bonū credit̄
quod malū est. **E**st em̄ falsū.
Dictū igit̄ est. **D**urūq̄ p̄inde
cōplete p̄n̄ caplī. om̄e qd̄ nō
est ex fide. p̄tām est. et teteā in
delic̄ maliciā. et deceptū more
tiā. quia qd̄ a nūtūtate fit et
bonū aplis cōdepn̄at itēm̄ p̄
ua: et malū nō penitus excusat
rectū. **S**iue itaq̄ malū putes bo
nū qd̄ forte agis. siue bonū ma
lū qd̄ op̄ais. utrūq̄ p̄tām est.
quia neut̄ ex fide: lic̄ sane le
uis admodū petet̄. ubi sana
intencōe sola reprehensibilis

actio foris apparet̄: quā ubi ma
ligna latet. etiā inō mala actiōe
intenq̄. **D**ez qd̄ absq̄ ul̄ mīmo
pacto nō est: purū bonū mīmē
est. **E**t uo pacto q̄ bonū nō
purū. puro malo cōpabit̄ in
efficiēt̄: horē ut tā efficax sit
ad bonū illud. q̄ ad malū. stud̄:
Ether sup̄ har q̄stione sufficiat̄.
Cuia ad sup̄iees quorū satis
esse reor: responsū sup̄ius. **E**t
quidē uos casde sepius dispu
tacōes itētis atq̄ revolutioe: sed
mea nō int̄est ip̄ox toties ēpe
tē soluēes. Sufficit̄ em̄ semel
soluisse: etiā quod crebris in
q̄stione uisatu fuit.

Quentib; itē de obie
pondē. seu discimine i
obedie: incitat late
uobis. et de incito uēusq̄ q̄pen
dit̄: utrūq̄ videlic̄ t̄ quib; q̄ceptis.
qñit̄ obia valet. tm̄ grauet̄
obediā: ut ubi ḡra. ul̄ abrahā
de ymolido filio. ul̄ ille ne fa
o quis de filio uidē firm in
tendis exponendo. tantū di
ne dignacōis et uictōis mā
to scurrifcent̄: si nō obedisset̄.
qñit̄ laudis et ḡre reperūt̄.
p̄ eo q̄ obedient̄. **A**d uobis
quidē et durū iudet̄ et necessa
riū: sed nō est ita. **E**nuero
constat non nulla nec fīe

sine glā. et posse nō fieri sine
culpā. ideoq; si fūt digna ec-
p̄miss: nec tñ supplijs si non
fiant. Nam et nō tangē mu-
liere mēti est nō medioc̄s: et
millius tñ delicti p̄p̄ ampliati
cōuge. Ist̄mōi sūt q̄m̄p̄ euā-
gelico illi caplo cōgrūe p̄nt.
qui p̄ caplo capiat. Et rur sū
p̄ contrit quedā neglecta qui-
dē offensa contñit: sed i pletu
glām nō mēnt: et dāp̄niant
cōteptorē. et auctorē nō glifi-
cant. Talia sūt querūp̄ dñtis
lege publica i ponūt homīb;
sine quib; ner saluāt q̄nt. Hic
illud apud gentile. Nō sen-
turtū: nō pastes i cruce coc-
uos. Et i euāglio. Dī diligitis
eos qui vos diligit: quā m̄-
cedē habebitis. Et si saluta-
uētis fr̄s tm̄: quid ampli-
facietis? Demq; i unīsalūt.
Lū feceris inquit oīā q̄ man-
data fuerit uobis: dicite quia
sui iutiles sumis: qd facē de-
buum⁹ fecim⁹. Ut si dicat Dī
solus contenti estis p̄ceptis et
tradicōibus ipsoīe legis: et
nō sponte ecclā p̄ficio uos co-
silis et suasionib; mācupauē-
tis: liberi quidē estis ad ebito: nō
tamē pro meito gloosi.

Euāsistis pena: sed nō acqui-
sistis corona. Due nā igitur
necessitas cogit: parē nos in
singulis que iūcta fuerit. et fac-
iūdāe ulcionē de tñss̄sione:
et de obseruacōne sperāe re-
mīneādōne. Fa p̄p̄ in talibus
gnālis her regula teneat: ut
in diffīlōib; quidē agendis.
obedio ḡtioe qm̄ q̄m̄ p̄uā-
tatio iudicet: et in faciliōib;
minusq; onerosis contēptus dñ-
nabilior. quā actus laudabilior
estmetur.

Tam et si de hoc satis est:
uideam⁹ quateng etiam
tenenda sit ipā. que i pro-
fessione firmā solet loci
statutos: et quib; si quib;
tamē ex causis rūpe illā
ul̄ liceat cuiquā ul̄ expedit.
Et hinc si quidē dubitāe uos di-
ctis. Ad qd̄ interim mī securi
responderim⁹. abono qd̄ semel
quis voluerit descendē nō licere.
et ad hoc iūtāe locū. quē sibi
quisquā elegerit. et au se sua
uolūtate et uote finauit. om̄o
nō cōsulo. Sed ner sc̄us papa
gregoriūs. Aut em̄. Pst̄ quip̄
magna se distrecomis subtilita-
te conficiunt: ne ad detinera-

ūq̄m ul' in ope. l' incogitacōne.
dilabant. Sed qđ hinc sensit
ur apliūs. hoc se apliūs implē
glat; que īquēs retro oblitus.
et ad ea que aī sūt extentus.
An et ap̄ha ezechiel nō idē sigm-
ficiunt. cū de sc̄is animalibus
dicēt: nō reūtebāt cū icēdēt.
sed unūquodq; ante faciē suā
gradiebat. Et h̄n oīs id sen-
tiendo: nō aliud qđ ingr̄i sui
sententiā secuti sūt dicentis t̄
euāglio. Nemo mītes manū
suā ad arat. et respūcēs ret.
aptus est īgno. P̄stbat p̄m
stabilitatis pactū. om̄i dem-
cep̄ remisso descensu: con-
tentioso discessu: uago: cu-
rioso distursu: tocio dem̄p in-
constancie leuitati: nō tū h̄no
que ip̄fessiōis seīe secūt. et
morū uidelic̄ cōūfisiōn. et obe-
dientie que secūt regula fit.
Nam si horibidē pro ip̄bitate
mīm̄ atq; irreligiositate coha-
bitancū. optmē forte ne querit.
duce sp̄u libtatis t̄nsiē indubitat̄
suadeo ad locū alius. ubi nō mi-
pediat̄ homo reddē uota sua
que distinxerūt labia sua. Ejde
cū sancto sc̄is eis: et cū p̄uso p-
ūtēis. Dānde religiosis arbene

cedmatis monastēs: nullus p-
fessor. meo consilio. ne articis
quidē uite desideio. sine licēcia
sui semōis egredit̄. Egressus
tā si melius iuerit t̄ eleget̄:
mīhilom̄ meo iā cōsilio nō
regredit̄. ad mīfeiā bonū quod
reliq̄rat et cōtempseāt p̄ce
meliori: p̄settū si illud melius
tale fuit. qđ eius p̄me pfessi-
on cōgrūe uideat. Ip̄e nēpe
uideat qua rōne qua ue mīte-
cione alioea seu articis p̄ce-
sūp̄seāt. nā ad iſeioea iā ul'
remissioa me cōsidente neq; p̄
apostābit. si nō tā loci p̄iōis
uicīna reuocet̄: qđa deuoto
monastīo. nec retinei qđ īgu-
lāter p̄t. nec recipi sine cōsen-
sus abbs̄ sui. Et accipite man-
festus i exēplis. huic sīne ra-
cionē. Forte vult aliq; declu-
mācensibus i stitutis. ad cōfes-
ciensu sese p̄īngē paupertatē:
elīgens filii mīm̄ cōsuetu-
dimbus. magis regule piūta-
tem. Si me consultit nō cōsulo.
si nō sane id abbatis sui usur-
pauēit assensu. D. uāoleem.
p̄mo ap̄t scandalis ip̄os quos
deserit: deinde quia certa pro-
dubīs relinque tutū nō est.

Feesan em̄ hoc tenē p̄t: illud
nō poterit. Tertio suspectam
habeo levitatem. quia id sepe qđ
facile uolum⁹ anteqm̄ p̄bem⁹.
cepti cā nolum⁹: Uno a p̄e mo-
mento idipm̄. et ariuentes. et
respuentes. tam leuit qđ m̄ona-
bilit̄. **D**uales utiq̄ nō paucos
frequēt exp̄m̄: qđ vna iuxhōa
in vna uolūtate mocantes. auia
leuitatis ip̄ulsi. uagri i stabiles.
hat et illat uelut eber mutat.
mutantq; p̄ exprimēto iudicū.
vīno s̄ne iudicio fluctuantes
et tumultuantes. tot de se con-
silia p̄sumūt. quot loca reui-
sūt: semp̄ qđ nō habēt cupi-
entes. et qđ habēt p̄a fasti-
dentes. **E**t quid ego aut ali-
quis p̄fessus regulā nō scdm̄
regulam cā bona qđam degere
conscia? **S**i quidē uouens. et
nō soluens? quid n̄ p̄uro? qđ
nō m̄lomagis habeas vñ con-
queri alibi quoq; possis: cū ceptis
pue uirta regulā cōusai. **P**ro
etia tūc. et qua nā m̄q; est cōstia
habitare sustineā ex domū meā
p̄ocem. que me de seculo fugie-
tem suscepit. uiciavit ad bonū.
significauit i salutē. molestus

fr̄ibus. m̄obedies semōi. stabili-
tatis in sup̄ p̄uācans partū et
p̄mā irritam fr̄iens fide. **V**erū
tamē nū neutra iusta q̄rimoia
est. **N**am qui se ideo p̄urū
putat. qđ ad p̄urū regula nō
obsuāt: iudet̄ m̄chi nō satis
attende quid iuraueit. **N**emo
quippe qui p̄fitet̄ p̄odet̄ i gl̄am:
sed dēmīate scdm̄ regulam
sui quisq; cōusone. suāq; dēm-
cep̄ comūsatione se sedūrigere
pollicet̄. **H**ec p̄fō hui⁹ temp̄is
om̄ibus fōrme monachis cōm̄
p̄fessio ep̄. **E**lis in diūsis mona-
st̄ns. diūsis et obsuāch̄s deo
seruat: qđm̄ diūtū quisq; si uo-
bonos v̄sus seruat. **H**aut dubiū
qđ scdm̄ regulā uiuat: qđm̄ qđ
de bom̄ v̄sus a regula nō discer-
dant. **I**nsp̄q; itaq; tenet: qđ
tenēt̄ uenit bonū ubi p̄fitet̄?
profecto uiuit sicut p̄mittit:
quia nō aliud p̄culdubio quisq;
p̄mittit. qđm̄ qđ habē eorū p̄u-
uita iudet̄. cū quib; dēmcep̄
uiue d̄spom̄t et eligit. **D**id em̄
Nūq; ubi gra aut i mācei mo-
nast̄o v̄sus clamatēs aut isti
socte illoꝝ titus. aut uō utrip̄
ḡsternensū distinctionē littera-
tēia p̄fitent̄. **A**ttame oēs scdm̄

regulam profitemur. Una quidem ois
ubiqꝫ pmissio: sed quia nō una
est oībus cordis intentio: potest
indubitate sine decretū salutis.
et sine dāpno pfessiois. opis
quoꝫ nō una ubiqꝫ obseruāō
celebrā. Dicit enim nō omnes
om̄ia tenēt: etiā boni xp̄ianū q̄
euāglio sūt: om̄is tñ scđm euā-
gelii vniūt. Nam qui cōcessis
alligati cōiugis contenti sūt: nō
id tñ credūt se recessisse ab
euāglio. quia euāgeliū subli-
mitate consilii de celibedice
da uita nō elegēt: ita sane si
īgōdū illo mīfēoci legitime ac
fideliū cōfūsent: sic quoꝫ q̄
scđm īglām vniūt statuit: et
sīc ad unguē ut dūt totū
custodūt: et si qua p̄suiclaust-
ritu: ul̄ mutat ul̄ p̄mittat: a
regulai tñ oīmo pfessione nō
recedūt: don et tñ et iusseri et
p̄ie: p̄ suor̄ moībus vniūt nō
desistit. Demq̄ regulā ip̄a
tradit octauū hūilitatis īdū:
ut nichil agat mōchus. n̄ qđ
cōmūis monastē regula: ul̄
maior coartant exempla. Ex-
ceptis p̄inde cōstercensibus.
et qui illoꝫ forte ritu nō tamē
vniūt scđm reglam quā ip̄am
ex integrō p̄ie ad luterā uti
se sane pfessos esse putant.

196)

tenē curant? dectō nemnē
obedient degente regularis
moueat solēpmis pfessio. m̄q̄
nō sit detota regula pmissio:
in hīs dūtareat monastēs in
quibus oīdo et disciplina suat:
cū bonis cōsuetudinibz. Salua
igīt sua cūgmanet in cenobīs
bū cōdmatis pfessio: tñ si sana
fūt: et intencō. Leter q̄ īcētq̄
et et ut aīdē nō pt: s̄ maḡ
cōdēs et cōdēs stimulatiōstē.
exit et queit ubi soluat: quod
suo ī loco suo utiq̄ iudicio vo-
ucat quidē: sed nō solucat:
sicut nō laudo q̄ egredit: ita
ut regrediat nō consulo: si
tñ ad remotū ignotū p̄ mona-
steū mīgueit. Sur ita: Cum
ap̄t pauli sīm̄s qua bēm̄ man-
feste p̄mūciat: qui seip̄m̄ non iudicat
eo qđ p̄bat: tñ ex m̄i auctōto-
te magistri qui tales et suscipi-
iubet et retinet: iuentū quos
bonū et utilem suasionē allici:
pfessione ligā. Demq̄ sua-
deat ei m̄q̄ ut stet. Et ne foete
p̄ocis sui monastē: memores
remediente ut cōfōlet cōsciā:
mīcipiat deniū de rupta scu-
bilitate causā: gneale sup
huiusmōi scrupulo cōsolatoria

perfert sententia dicens. Obiq
em̄ ut deo seruit̄: tñ regi
militat̄. **D**octro de vicio philib⁹
qd̄ iubet et de p̄gēmo: ne tri
cūtis m̄t monast̄ia fomes scā
dali. r̄e matia sit: si alterut̄
recip̄ mōchos acquieuerit. ab sp̄
mutuo dūtayat assensu. **V. d.**
tociens equidē expr̄m̄: quoc̄es
t̄lis uspiam mōchos suscep̄tio
plane nō m̄si cont̄ detretū r̄gu
lāe p̄suīt̄. **L**uod si etiā p̄ hor
fr̄is ita regulat̄ suscep̄t̄. i que
ciōt̄ forte animū pulsauit̄ ite
dactio scandalū. qd̄ distodens
fr̄ib⁹ quos deseruit̄ fecit: et quā
opteat emendāt̄ suo redditu. q
ex discessu deliqueit̄. prudent̄
adūt̄ qui hoc cogitat. scandalū
scandalō. nō bñ emendāt̄. **C.**
lis demq; emendacō eit̄: si ut
alios scandalū tollas. alios scā
dalizas. **L**imq; p̄fro. et tolle
rabilis scandalū illud fit et
vemaluis. qd̄ fām̄ est intencōe
p̄ficiendi i melib⁹: qm̄ qd̄ fac̄e
cogitus ad detūus. apostatando.
Sz et an̄ quoq; lis nō s̄me scā
dalo. tuc̄ tuā s̄me dubio ad
id qd̄ putasti mēluis secut̄ē
constiam̄: qm̄ si i p̄fici bono et
loco cont̄ cōsciām̄ p̄maneres:

quā fām̄ qm̄ seculē id posse. si
sane hinc candē tuā ip̄ig con
stām̄ reddē securā posse.
Cua p̄p̄ qd̄ de manducante
det̄m̄ apl̄us. usurpem⁹ et nos
in m̄e huiā disputacūt̄le con
clusione: ut et qui p̄p̄ copelle
te cōsciā p̄ suū desēt̄ locū. ne
suū qd̄ putat̄ desēt̄ uotū. nō
desēt̄ne nō sp̄nat̄: et qui se
cura cōsciā fām̄nū stādalū
tm̄es. fr̄es nō desēt̄. desēt̄ne
nō uidet̄. **H**ec de h̄is me accipi
te sane qd̄ sentio respondisse:
In p̄iudicio sam⁹ sc̄ientis.

Tem̄ postulatis absolū
uobis. cur il̄ bñ ḡgoius.
nestio quē uenātū habi
tū mōchilem. quē p̄e susce
peat. Ip̄eq; reiectat̄. n̄ solū
resumē nō coegit. sed etiāz
omnē legit̄ indulſisse cōmūn
onē apostate p̄duranti: ul̄ p̄
augustinis cōiugī legi uotū.
quodāmō subiciat contrēnē.
ita ut in libro de viginitate as
serē iudeat̄. nec celebris quidē
uite p̄p̄tū copule posse p̄st̄bē
cōiugali: quom̄ i dissoluble
maneat. etiā qd̄ a cōmūnibus
fallente drabolo. fracto st̄tatis

uoto. int̄ū fuit multū monū. Et ad hoc nichil ad p̄m̄ c̄tius breuiusq; eſpondendū oculit. m̄si qd̄ in sc̄i antistites sapuerit. recte ne ip̄i uiderit. Nam ego iſensibz actibusq; illūst̄ū p̄m̄ cautus. pſeo ſū. nō omo alud eſtimāe. qm̄ qd̄ b̄o teſte aplo quēit. iam m̄t dīpensatōes. ut uideliz fideliſ quiſ tueit. Certo ſū em̄ ſuie in ſuo habitauerit ſenſu. ſuie r̄ dei ſp̄u: ſicut in c̄tis. ita ⁊ in h̄is amboſ c̄tiſe fideleſ. illū iſ diſponendo. qd̄ p̄mābz cāt. iſtu iſbendo qd̄ ſenſeāt.

Quod demq; quēit de quibusdā ep̄is. quos ſoibz item papa ḡgoiſ ad tept in monaſt̄is p̄ce ex- tēſibz leḡt reſluſiſe. utrū nā i ſuo. an i monaſt̄o interi habitu. habitauerit cū mōchis. ego nēſtōt. m̄ſi qd̄ credibilis uideſ. neq; illos in ſiḡne reli- giom̄ habitu ſuſcepſiſe. quēno erat ppetuo habitum. Sed tñ quēiſſe quiete i ſc̄tis monaſt̄or. ⁊ op̄ectūtate p̄me.

Hodie ⁊ hor vultis a me. unde inter cetera p̄mitēcie iſſutū mo- naſt̄alis disciplina meruerit

197)

hanc progaſua: ut ſed̄m bap- tisma nūcipet. Arbitrio ob- pfecta mūdi abrem̄tacōne. ac ſigularē excellētia uite ſp̄ital: qua p̄m̄nes unūſis vite huāne ḡnibz. huāni ſouſarō: p̄feso- res et amatores ſuos angelis ſiles. diſiles hōibz fāt. vīno rōmam i homē reſoet vmaginē configūans nos xp̄o iſtar bap- tism. Et q̄i demq; ſcd̄o baptiſant: dū p id qd̄ mortificatio- mēbra mā que ſūt ſup̄trā. rū ſū xp̄m rōmī: cōplantati denio ſilitudinī mortis eius. **S**ed ⁊ quō i baptismo exunt de p̄itate tenebror. et in regnū tr̄ſferim̄ clāritatis c̄tne: ita ⁊ i ſi huī ſcd̄a quadā ē gnācōne ap̄ori. de tenebris eque non om̄is originalis. ſed in litoratu- alū delictor. i lumē ūtutū e- uadim̄: reaptanteſ nobis illud apli. nō p̄ceſſit dies at app̄i- quauit.

Th̄ quoq; uobis i ſmūdi p- canī. an abb̄s mutacō mo- naſt̄ū ſuū mutacē uolentibz monachis in aliquo paf̄mer. hoc eſt ſi in moete ul̄ de poſtōe filati. plus aliquid libtatis ſub- ditis relaxet: quo utiq; poſſit eo licentius articlo tempoſis.

migracē quo uoluerit; alioe nec
dū uidelicet substituto. Ad quod
respondeo. **S**ed quāq̄m. Crēm̄ fīo-
sio p̄fessionis. q̄n er more fit in
ceatoeio: de abbis uita nō sumit-
tū? Sed de p̄ficiā testimoniū. **P**
fitenti utaq̄ modus sit sua uita:
nō aliena. Attendat dēm̄p̄ quid
legislatoe ip̄e inde nō solū senserit.
Sed et tradidereit. **U**t si q̄n inquit
alio fecit. uidelicet quā p̄mitit.
a deo se sciat dāpnādū. quem
irridet. **I**te dicit. qđ nec sui
ia corp̄is nō nouit uis habi-
turus sit p̄tate. **I**st utē. **D**eu-
uerantes aut̄ i monast̄io usq̄
ad mortē. **S**alus uiḡt excep-
tōbz quas sup̄p̄e disputatō
p̄st̄rit. De ceto nulla luet
occusione mōcho locū cui p̄-
fessus ē. at̄ mortē suā deser-
ere. suo dūtixat arbitrio.
Aliq̄n̄ p̄uicatoe est. dampna-
cionē h̄is. quia p̄mā fidem
irritā facit.

Ed uos p̄ḡtis apliis
sistitū et dicitis. **C**id
si non p̄t. nisi cū rancōe p̄petuo
am̄ ibidē manē. ob minō bi-
delic̄ regularē. nūnq̄ ue am-
bilem abbis elacionē. **S**ubit
aut̄ nūc illud de euāgelio:

qd̄ de cōuigi legē docenti dñō
discipuli cōnderūt. **S**i ita est i
quāl: nō expedit mibere.
Agn̄e ueuēa angustie. **T**enuit exosam: nichil onerosig.
Dimisit tuā: nichil tēpia-
mus. An nō sili necessitate cō-
spigit? qui nec deserē ualeat
locū ne frangat uotū: nec
mane i loco. ne cū rancōe
uiuat. et uita p̄dat. **C**uid
consula huic? **U**t distedat.
Son licet ap̄ p̄fessionē. **U**t
sit. **P**er rancōe nō expedit.
Duo michi eque icōuenientia.
eque p̄iculosa p̄ponitis. ut
quidq̄ cōdēo uobis nūmme p̄-
sit. **C**uestis nēp̄e quid eduobz
mōcho tucus sit: residē in
ap̄o monast̄io. sub irregulār̄
electo cū rancōe? an ad que-
cūs uiuendū alias migracē.
Sed quidē hāut seculis accipi-
or: q̄m si requirar. quia nā
mortē p̄re consula. cū qui se-
ip̄m foete p̄mē vult: incendio
an p̄cipicio. **S**ieuea nāq̄p̄ vult
qui todo manet: et qui fran-
git p̄p̄tū. i p̄ceps ruit. **S**ed
uos me i hac difficultate cōsilii

facile expeditis: cū demde se
quām. et quateng h̄ ipm acti-
pi uelitis. quod appellatis n̄
regulae apiendo subiugitis.
P̄sertim si cl̄ois irregulatores
adeo n̄ voluta sit. t̄ itoctū: ut
lacet de ea cocau deo n̄ dibi-
ter: cocā hōibz tū nullatenus
aut iux cōūitāt. Dcmt m̄t
quoz i mēte sapientis eloquii:
occasione quēat. qui vult re-
cede ab amico. Euonā mō
uos irregulare dicitis cl̄o-
nē: que cassā regulāt n̄o
ualeat aut repbāi: Et quidē
legit. Cid p̄bāi n̄ p̄t: m̄
ffetū est. Sed dicitis. Et q̄o
obediat stient idigno: et si
n̄o manifesto: H̄ic: nōne
legis̄tis legis̄tis t̄ iurā t̄
iūtatis regula. Dup̄ cathe-
drām moysi sc̄be a phāisei.
que dicit facite. sed m̄o opa-
cor nolite face!

Tan de mutandis illaia-
dis uespibus ob noctūam
illusione: accipite breue
consilium. Iuxta ritū sui
loci quēq̄ face consulo de
husnoī: que diuisis mois
diuisis imonastis cū est ob-
seruā.

De his qui i plūbus
monastis p̄fuerint: qd̄
pene oblitus fuerā.
puto satis enī cē supius. cū
de loci stabilitate disputatū ē:
t̄ nō ē nācē ut repetū.

Dicitur et aliq̄ canōibz
que uos sequititis: tū
qñ cl̄is meā n̄ refert: qui
monachy sum⁹: tū qua i libris
eadē qñ facile repr̄e potestis.
si querēnō ḡuenī.

Temo ad illa tā que in
alteā rursū urā explā-
continet: ubi p̄mū m̄trogati-
tis. quid nā consula hōi. qui
adūsus quēpā cōmoto fūt.
sed n̄o adeo ut ledē cū ipse
uelit: adeo tū ut libent acci-
piat. si quomō alūde ledī cō-
tigēt: sic ne uidelicet tutū ita
cōmoto ad altū accedē: an se
subētē interī debeat. donet
cōpestū cōnocio. Nūqñ in
cōtingat t̄batū ad patis accedē
sacrificū: cū ira t̄ disceptacōne
contigere sac̄mētū. in quo deus
idubitātē sine dubio est: m̄dū
recoſiliās sibi. Certe nō recipit
m̄m qd̄cūq̄ menī qd̄ defero ad
altae. nisi an̄ placito frē quē.

me fecit lefisse meminco: quod
tum si meipm non placat patr
ueo p'us!

Quod dem' queris de con
traietate que inesse vi
det' duabz illis paulis e
tencis. conuasio nrā icelis ē.
et qm̄ dñi sum⁹ i coepe p'gna
mur adnō: quomō uidelicet
aīa. eodē t'p' possit. et in coepe
p'gnati adnō. et celis s'il' esse
cū dñō: ipē soluit apls cū alibi
dicit. *Expte cognoscim⁹: et expte*
app'ham⁹. Inq'ntū quippe cognosti
mus. tamquā p'ncia cotēplantes.
iam cū dñō sum⁹. Inq'ntū ad
huc tamquā de futuris app'ham⁹.
credentes queno intelligim⁹.
spēantes. que nō uidem⁹: adnō
p'gnam⁹: et i coepe. Cū autē
uenit qd' p'st'm est: hoc ē gloie
plentudo. que i resurrectione
fut⁹ est: tūt euacuabit⁹ qd' ex
pte est: coepe uidelicet omnis
coruptio⁹: exqua sine dubio con
tingit hcc. que adhuc expte
manet nrā i coepe p'gnatio. Hoc
est qd' in se inseparabilē ī gemis.
plangit et aut. *In felix ego hō:*
quis me libeabit a coepe mortis
hui⁹: Non quer' de coepe m⁹.
sed de coepe mortis: hoc ē ei⁹
que adhuc durat corruptio⁹:
monstris nō coepe sed coepe

molestias causa ēē p'gnacōms.
Coepus quippe. qd' corrupitur:
aggreditur aīam. Non coepus sipli
citer. sed coepus qd' corrupitur:
ut corruptio⁹ coepus onē sit non
nata. Unde et qui intra semet
ipsos ī gemis stūt. redēptionē
expectūt coepe sui: nō amissi
onē. N'cito p'mde g'nat' coepe
nūtūtate. nō societate. cū p'm
dissolui et esse cū xpo: ut id
qd' manet expte adhuc exilii
finiat. et que expte iā cepit
celestis habitacio p'sicat⁹: aut
cōuasio nrā in celis ē. quo
idē dicit apls. Spe ēī salui
facti sum⁹. Spe itaq'ī celestibz
iā habitant⁹: cū adhuc recipia
teris p'gnem⁹: et in coepe. Del
alit. Habem⁹ et vnde coepe
vñ dñō i theream⁹. Illud vniſū
do ⁊ sensificando: illū credendo
et diligendo. Neq' em̄ p'sicor
nr̄ spē est. ubi amat. qm̄ ubi
amat: nisi fecit magis ēē pu
tet. ubi iūtus ul' ex nūtūtate
tenet⁹: ul' quo sponte ⁊ alaci
fert uolūtate. Demq' ubi ē
thesauri⁹: ibi est ⁊ coepe
Ite. Si dñm amas aīa ex ipso
vnuit: uti coepe ex ipā: quo
pacto qd' p'sicor ēē cotendit
ubi dat: qm̄ vnde accepit bi
tam: Fons siquidē iute cāitas

est: nec vnde animam dixerim: que de illo non hauserit: **H**auter poero quo p̄t: misericordia fuit ipsi fonte: qui caritas est: qui deus est: **D**omini igitur deo est: qui dominum amat: inquit amat: In quo enim immensus amat: absens p̄fici est: In eo autem immensus dominum amare coniunctus: quod carnis adhuc necessitatibus occupatur: **I**lla vero carni corpus occupatio: quid est nisi a deo absentatio: et absentatio quod non per generationem: Et per generationem ergo a domino: et in corpore per generationem: cuius mānum et mentem praeditus est: et cuius caritas fugitatur.

Tunc si me sedē episcopū interrogatis: quid sentiendū arbitreret de eo quod in euāglio nobis promittit: ecce enim merces uera multa est in celis: mirantes maxime scīm an augustinū diresse super hoc: non celos istos insibilēs et corporeos optime intelligi: ne mātes mātēs in rebus mobilibus uolubilibus indeat collata: id est spiritualia quedā famamēta esse intelligenda: de quibus nescitis ut dicatis: quod uel sufficiā debetatis: Sed si atteditis quod legistis regnum dei int̄ nos est: et habitacō xp̄m p̄ fidē et

coepibus nostris tamq̄ in utiq̄ i ge in regno suo: et non sūt cōdigne passiones huius tempore: ad futurā gloriam: que reuelabitur nobis: non quidē que reuelabitur nobis: uelud aliquid exterius: sed in nobis: quasi intus in manē: sed nūdū apparet: et item: omnis glā eius filie regis ab initio: et ascendet homo ad cōsiderationem: sed et ascensiones in cōcede suo dispositus: rursusq̄ anima iusti sedes est sapientia: cuius sine dubio illa uox est: celū in sedes est: si hec inquit hūs q̄ filia: non pauca in scripturis adūctis: effecto studebitis ad inquirendū regnum dei et iustitiam eius intraē potius ad uos: q̄m uel est exire: uel ascendere super: Sed super sane uel extra dixerī: loci positionē: sicut celū alta locū tenet extiore: sol: luna et stellā superēdem: Nam eadē ipsā que mīnos sūt: subtiliori sue nature in uisibilitate: etiam super nos sunt: sublimiori et excellē dignitate maiestatis: Sed altissima sunt hec egencia utiq̄ et diligen-
tiae disputatione et doctrinae

disputatōe: et ope plurimi. Ego
enī putaueram modū in his
tractandis ep̄lārem nequaq;
extēssū m̄: sed sermo ut vi-
deo p̄cessit in longius quā
spāni. **P**inde uos si placet
librū ep̄lārem norāte: nā ego
sue in paucis sue i multis
urē debui quod et studii
satissimē uolūtati.

Explīcat libellus de p̄ceptis et
dispensacōne sancti bernardi.
Anno dñi 1260 mense aprilis
p̄ die nonas luna nona p̄p̄ die
sancti ambosn confessore.
Pmanū Arnoldi de stipel p̄bri.

